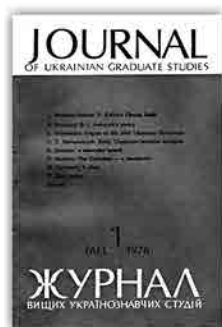
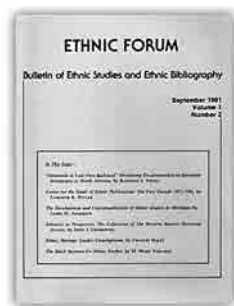
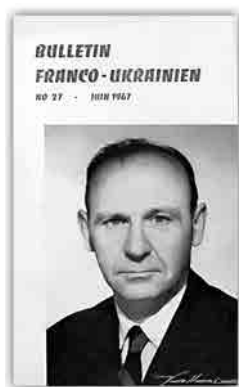

Роботу виконано в рамках співпраці Інституту енциклопедичних досліджень НАН України з Науковим товариством імені Тараса Шевченка в Європі. Над каталогом працювали: Т. Березюк, О. Давиденко, М. Железняк, Л. Журило, О. Савченко, Р. Пилипчук, Н. Фещенко, А. Шушківський.

**ПЕРІОДИЧНІ ВИДАННЯ 20-ГО СТОЛІТТЯ
БІБЛІОТЕКИ НТШ**

Каталог

«**Bulletin Franco-Ukrainien**». Виходив у Франції у 1959–70 рр. Вміщував літературні твори, переклади. Серед авторів видання: О. Жданович, Є. Маланюк, О. Заревівський, О. Зінкевич, В. Александров, О. Репетило, С. Рябій-Карпінська, І. Божинський, Д. Андрієвський, М. Маслов, В. Генік. Редактор – К. Лазовінська.

«**Echos d'Ukraine**» – франкомовний інформаційний бюлетень. Орган франко-українського товариства «Cercle d'Etudes FrancoUkrainiennes». Виходив щомісяця у Франції у 1962–69 рр. Загалом опубліковано 60 випусків. Інформував про новини в Україні. Редактори – М. Татаруля, К. Митрович.

«**Ethnic forum**» – англomовний журнал етнічних студій та етнографічної бібліографії. Видавав Кентський університет (шт. Огайо, США) у 1980–95 рр. двічі на рік спершу як бюлетень, від весни 1982 р. – як журнал. Серед провідних тем часопису – історія етнічних і релігійних груп США та інших країн світу, суспільне та культурне життя національних груп країни, етнічні організації, освітнє життя, дослідницькі й культурні інституції. У кожному випуску відводив місце для бібліографії та рецензій етнографічних досліджень. В окремих випусках друкував доповіді тематичних конференцій. Серед українських авторів – В.-В. Ісаїв, І. Стебельський, В. Жила, Т. Приймак, О. Воловина, Х. Воробець. Редколегія журналу – Л. Винар (засновник і головний редактор) та Д. Штогрин.

«**Journal of Ukrainian Studies**» («Журнал українознавчих студій») – науковий піврічник з українознавства. Засновано в 1976 р. Канадським інститутом українських студій (до 1980 р. – «Journal of Ukrainian Graduate Studies») («Журнал вищих українознавчих

студій»). Є провідним англomовним періодичним виданням у галузі україністики, який публікує статті канадських, українських та інших науковців з філології, історії, суспільних наук, етнографії, наукові матеріали, перекладені англійською мовою, рецензії на українознавчі публікації та підручники. Разом із «Harvard Ukrainian Studies» є одним з найавторитетніших наукових англomовних українознавчих видань. Головні редактори – Р. Сенькусь (1976–86; 1993–2001 рр.), М. Юркевич (1987–90 рр.), Т. Закидальський (2003–07 рр.).

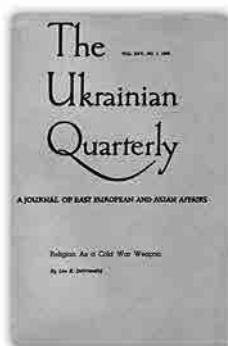

«**La Revue Ukrainienne**». Видання Союзу визволення України. Виходило щомісяця від липня 1915 р. до червня 1917 р. в Лозанні (Швейцарія) французькою мовою. Всього видано 9 випусків. Наклад 7000 примірників. Видання висвітлювало життя в Україні, повідомляло про нові журнали й газети, що обороняли українську справу, вміщувало ілюстрації та карти. Останній номер було присвячено українським полоненим у Німеччині та Австрії. Редактори – А.-Е. Зеліб (№ 1–3), Є. Бачинський.

«**The Ukrainian Bulletin**». Виходив двічі на місяць у Нью-Йорку з травня 1948 р. до лютого 1970 р. У 1970 р. об'єднався з «The Ukrainian Quarterly». Орган Панамериканської української конфедерації у Нью-Йорку, з 15 вересня 1951 р. – Українського конгресового комітету Америки. Вийшло 518 чисел. Висвітлював політичні стосунки України і Заходу та політичну ситуацію в УРСР. Редактор – В. Душник.

«**The Ukrainian Quarterly**» – англomовний журнал. Орган Українського конгресового комітету Америки. Виходив у Нью-Йорку чотири рази на рік від 1944 р. до 2005 р. В 1970 р. об'єднався з виданням «The

Ukrainian Bulletin». Провідні теми – українська історія, культура, політика та економічний розвиток, національне питання в УРСР, зокрема Рух Опору, життя українців у діаспорі. Висвітлював проблеми інших народів СРСР, підтримував їхні прагнення до незалежності. Головні редактори – М. Чубатий та В. Душник (1957–84 рр.), М. Богатюк (від 1958 р.), серед редакторського колективу журналу були Р. Смаль-Стоцький, С. Шумейко, М. Стахів та Є. Зиблікевич.

«**The Ukrainian Review**» – англomовний журнал. Виходив у Лондоні від 1954 р. до 1999 р. щоквартально. Орган Союзу українців у Великій Британії, від 1960 р. – Організації оборони чотирьох свобод України у США і Ліги визволення України в Канаді. Видання присвячено політичному розвитку УРСР, зокрема демократичним рухам, національному питанню меншин в СРСР. У журналі друкувалися В. Богданик, Р.-Р. Єндик, О. Романишин, М. Савчук, Л. Шанковський, М. Сосновський. Засновниками і головними редакторами були В. Державин та В. Орлецький, від 1965 р. головний редактор – С. Стецько.

«**The Ukrainian Weekly**» – англomовна газета. Видання Українського народного союзу. Виходить щотижня у Джерсі-Сіті та Нью-Джерсі. Спочатку видавалася під назвою «Українська молодіжна газета» як додаток до газети «Свобода» (від грудня 1927 р. до квітня 1931 р.), від 1933 р. – із сучасною назвою, від 1970 р. – як самостійне видання. Наклад у 1968 р. становив 6300 примірників. Інформує про важливі події в Україні й у діаспорі, зокрема про Рух Опору і заходи на користь репресованих, подає новини з життя студентських, спортивних і молодіжних організацій; публікує англomовні переклади української прози. Має двомовну сторінку для дітей («Веселка»). Розрахована переважно на молодого англomовного читача. Редактори:

С. Шумейко (1933–59 рр.), Г. Перозак, В. Душник, Р. Хом'як, З. Снилик (1962–79 рр.) та Р. Сохан-Гадзевич (від 1980 р.). Редколегія – І. Длабох, Г. Зарука, І. Касанов, М. Коломиєць, С. Ллапучак.

«**Ucrania Libre**» – іспаномовний журнал. Видавався Українським інформаційним і видавничим інститутом у Буенос-Айресі від 1951 р. до 1960 р. (у 1953–54 рр. – у Парижі) спочатку як кварталник, згодом – піврічник. Висвітлював питання української історії, культури, релігії, політики та економіки, а також життя українців в Аргентині. Багато статей були перекладами з періодичних видань Пн. Америки та Зх. Європи. Головний редактор – І. Сілецький.

«**Альманах Українського студентського життя в Кракові**». Орган Української студентської громади. Вийшов у Кракові у 1931 р. одним числом. У першій частині видання надруковано спогади українців старшого покоління: І. Зілинського, В. Стефаніка, Б. Лепкого, М. Бажанського, у другій частині – статті про діяльність Громади. Серед авторів часопису: М. Бажанський, В. Кобільник, І. Красник, В. Ничай, І. Сирота та ін. Редколегія: В. Ничай, М. Бажанський, Я. Салук, І. Красник.

«**Аматорський театр**» – журнал. Видавала у 1925–27 рр. театральна комісія товариства «Просвіта» у Львові (від 1925 р. – щокварталу, від 1926 р. – щомісяця). Присвячений питанням самодіяльного театру. Публікував короткий зміст рекомендованих п'єс, характеристики дійових осіб, сценічні твори, поради щодо техніки гримування, виготовлення реквізиту, бутафорії тощо, а також матеріали з питань акторської майстерності, режисури, статті з історії аматорського руху, хроніку, короткі рецензії на вистави самодіяльних колективів, інформацію про нові драматургічні надходження. В журналі вперше надруковано статтю М. Вороного «Режисер». Редактор – С. Магальс. Виходив із щомісячним додатком «Театральна бібліотека» (редактор – Г. Гануляк).

«Арка» – українськомовний місячник літератури, мистецтва і критики. Орган Мистецького українського руху. Виходив у Мюнхені від липня 1947 р. до травня 1948 р. Видано 11 номерів (9 випусків; перший номер – як додаток до газети «Українська трибуна»). Містив оповідання, поезії, уривки із творів інших жанрів письменників-емігрантів (П. Балей, А. Гарасевич, С. Гординський, Д. Гуменна, О. Ізарський, І. Керницький, Ю. Клен, Ю. Косач, В. Лесич, Л. Лиман, О. Лятуринська, Є. Маланюк, Б. Нижанківський, М. Орест, Т. Осьмачка, В. Петров, У. Самчук, О. Смотрич, В. Барка, О. Веретенченко, П. Карпенко-Криниця, О. Тарнавський, І. Роговська та ін.), авторів 30-х рр. (Б.-І. Антонич, М. Зеров), переклади поезій (Ш. Бодлер, Л. Геніюш, Г. фон Гофманнсталь, К. Ербен та ін.) і прози (Г. Гессе, Г. Гуннарсон, В. Френк, А. Жід та ін.), статті Ю. Шереха, І. Коровицького, І. Костецького, Я. Гніздовського, Е. Козака та ін., спогоди Д. Дорошенка, К. Гриневич та ін., рецензії, хроніки, ілюстративні матеріали. Рубрики: «Новини світової літератури», «Кіно», «Театральна хроніка» та ін. Головний редактор – Ю. Шерех.

«Балтиморські вісті УККА» – бюлетень. Виходив у 1961–67 рр. у Балтиморі на правах рукопису. Видавав відділ Українського конгресового комітету Америки (УККА) в Балтиморі для інформування своїх членів про діяльність, важливі для українсько-американської громади події, звіти й протоколи нарад УККА. Автори: В. Душник, О. Дерій, Л. Подоляк, Л. Лемішка, В. Татчин, Д. Коструб'як, П. Самутин, Б. Саламаха, Ю. Криволап, О. Поліщук, О. Стельмах та ін. Редколегія: А. Булавка, К. Бабняк, Т. Царик.

«Бібліологічні вісти» – журнал. Заснований у 1923 р. у Києві Українським науковим інститутом книгознавства, виходив до 1931 р. Видано 25 номерів (перші два – машинописні). Висвітлював проблеми теорії та історії мистецтва книги, бібліографії та

бібліотекознавства, розвиток книговидавництва; друкував інформацію про нові книжкові видання, статті, присвячені творчості Т. Шевченка, П. Куліша, І. Манжури, М. Гоголя, М. Коцюбинського та ін., розвідки про книжкову графіку, зокрема про мистецтво оформлення стародруків. Опублікував матеріали до словника українських граверів І. Крип'якевича та П. Попова. У журналі широко представлено творчість українських радянських художників, події мистецького життя України, маловідомі сторінки творчості українських письменників-класиків; надруковано також статті про екслібриси, наприклад, про перший український екслібрис М. Бардієва. Серед авторів – М. Бурчак, Ф. Ернст, І. Врона, Ю. Михайлів, М. Рубакін, С. Таранушенко. До співпраці залучалися М. Зеров, О. Дорошкевич, М. Возняк, В. Перетц, С. Маслов та ін. Редактор – Ю. Меженко. Обкладинку й заставки до журналу виконав В. Кричевський.

«Бюлетень» («Newsletter»). Орган Канадського інституту українських студій (КІУС). Виходить від 1976 р. 1–2 рази на рік. Статті друкує українською та англійською мовами. Інформує про діяльність Інституту, а також про нові наукові видання. Рубрики: «Семінари», «Особи», «Видавництво КІУС», «Новини і події», «Діяльність працівників КІУСу». Автори: О.-С. Ільницький, О. Мотиль, І. Химка, І. Яворський, Ю. Божик, Т. Приймак, О. Андрієвська, М. Тарнавський, З. Когут, А. Макух, С. Плохій, В. Кравченко, В. Наулко, В. Остапчук. Редактори: Р. Сенькусь, Б. Клід, М. Юркевич.

«Бюлетень» – журнал. Орган Музею Слободської України імені Г. С. Сковороди. Виходив у Харкові у 1925–27 рр. українською та російською мовами. Перший випуск був присвячений етнографії, другий – життю і творчості Г. Сковороди, третій – матеріалам з художньої колекції. Головний редактор – М. Сумцов.

«Бюлетень Президії Української вільної академії наук». Виходив щомісяця у 1946–48 рр. в Німеччині, після перенесення Президії Української вільної академії наук (УВАН) до Канади у 1949 р. – у Вінніпезі. Члени УВАН, які переїхали до США, у 1950 р. обрали тимчасову управу і заснували Фундацію УВАН, яка видавала бюлетень у 1951–60 рр. Часопис містив інформацію про діяльність УВАН, документи, що є важливим джерелом до історії її становлення, інформаційні повідомлення, які дозволяють відтворити події, пов'язані з цим процесом, автореферати текстів доповідей, які звучали на конференціях. Серед авторів: Л. Чикаленко, Л. Білецький, В. Міяковський, Д. Чижевський, П. Курінний, В. Щербаківський, М. Антонович, В. Дорошенко, Я. Рудницький, П. Ковалів, В. Державин, В. Шаян, В. Чапленко, В. Січинський, В. Блавацький, Д.-М. Горняткевич, С. Шастак, М. Гриневич, Д. Зайцев, Г. Ващенко, Ю. Бобровський. Головний редактор – В. Міяковський.

«Бюлетень Українського академічного товариства в Парижі». Присвячений 12-й річниці діяльності Українського академічного товариства в Парижі (1946–58 рр.). Вийшло одне число у листопаді 1958 р. у Парижі. Бюлетень вміщував матеріали про діяльність Товариства, його співпрацю з Науковим товариством ім. Шевченка, літературно-мистецький клуб при ньому. Автори: В. Кубійович, А. Жуковський, О. Кульчицький.

«Бюлетень Центрального Виконавчого Комітету Українських Емігрантських Організацій в ЧСР» – неперіодичне видання. Виходило на правах рукопису в Празі в 1931 р.

«**Вежі**» – українськомовний літературний і суспільно-політичний журнал. Вийшло два номери у Мюнхені (кін. 1947 р. і поч. 1948 р.). Мав підназву «Місячник культури». Містив вірші Є. Маланюка, О. Лятуринської, М. Зерова, Є. Плужника, С. Георге (переклад Ю. Клена), 3-ю дію драми «Шумлять жорна» У. Самчука; статті «Зовсім інші» Є. Маланюка (про Марка Вороного, Олега Ольжича), «Трагедія М. Хвильового – трагедія нашого покоління» Р. Гармаша (закінчення планувалося у № 3), «Андрій Гарасевич» і «З недавнього минулого» К. Гридня, «Дух українського відродження» Ю. Хомина, розвідки з проблем українського правопису, новини культури та інші матеріали. Головний редактор – Й. Лихоліт.

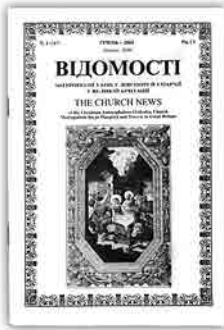

«**Веселка**» – літературно-художній журнал. Виходив щомісяця від травня 1922 р. до кінця 1923 р. (9 травня 1922 р. журнал об'єднано з товариством «Вінок» під спільною назвою «Веселка»). У прижурнальному однойменному видавництві у 1923 р. у таборі інтернованих українських вояків у Каліші (Польща) було видано поетичну збірку «Озимина, альманах трьох» (Є. Маланюка, М. Осики, М. Селегія). Основні завдання часопису – поставити художнє слово в оборону нації, згуртувати молодих українських письменників з військового середовища, популяризувати духовні скарби України, переносити європейські культурні здобутки на український ґрунт. Журнал публікував оповідання, ліричні шкіци, спогади, напівфантастичні етюди про майбутню вільну Україну («Волошка» М. Диканька), п'єси («Мотря Кочубеївна» Ф. Крушинського, «Максим Свеней» О. Карманюка, «Остання жертва» І. Зубенка), окремі твори авторів з радянської України (В. Підмогильного, П. Тичини), переклади (вірші Ш. Бодлера, П. Верлена, А. Міцкевича, Р. Тагора, О. Блока, оповідання Гі де Мопассана, п'єса «П'ятий акт» Івана Ольбрахта), критичні нариси, рецензії, статті Є. Чеховича, Д. Донцова, Ю. Косача, А. Коломійця, хронікальні матеріали. Переважно як ав-

тори віршів у журналі друкувалися Б. Гомзин, М. Грива, Б. Грінвальдт, Дажбожич (Р. Бжеський), Ю. Дараган, С. Довгаль, Л. Ельде (Ліда Дучимінська), П. Загоруйко, І. Зубенко, О. Карманюк (А. Коршнівський), В. Конопацький, Д. Левський, С. Левченко, А. Листопад (А. Падоліст, О. Варавин), В. Лімниченко (Мельник), Є. Маланюк (кількадесят поезій), Меріам, Г. Орлівна (Мневська-Поліщук), М. Осика (Острове́рха), А. Павлюк, К. Поліщук, Л. Ромен, М. Селегій, О. Турянський та ін. До редколегії в різний час входили Ф. Крушинський, І. Зубенко, А. Коршнівський, М. Селегій, Є. Маланюк, А. Падоліст, Ю. Дараган. У художньому оформленні журналу брали участь П. Омельченко, А. Жуків, В. Цимбал, В. Дядинок та ін.

«Вечірня година» – щомісячний літературний журнал. Виходив в «Українському видавництві» у Кракові від листопада 1942 р. до 1944 р. Наклад – 15 000 примірників. Завдання журналу полягало в ознайомленні читача із творчістю видатних українських та зарубіжних письменників. Кожне число було присвячене одному або двом авторам. Опублікував твори С. Васильченка (збірка оповідань «Під ясними зорями»), М. Гоголя, А. Гоффманна, усмішки Остапа Вишні, повісті «Отаман жовтодзюбів» Луї Буссенара, «Три королі і дама» А. Курдидика, «Доктор Качіоні» Гемень Жмурко, «Під крилами церкви» Ю. Стрижевського, «На узгір'ї Копетдагу» В. Чапленка, «Їхня таємниця» М. Цуканової, оповідання А. Свидницького, Д. Марковича, О. Левицького, М. Навроцької та Д. Гуменної, роман «Тигролови» І. Багряного. Окремі числа доповнювали рубрики «Веселий куток» та «Всячина», у деяких – вміщувалися задачі на розвиток логічного мислення. Зрідка на шпальтах журналу траплялися оголошення, які рекламували різноманітні товари. Відповідальний редактор – М. Хом'як. Літературні редактори – С. Городинський (1942–43 рр.) та В. Чапленко (1943–44 рр.).

«Відомості митрополії УАПЦ у діаспорі й єпархії у Великій Британії» («The Church News Metropolitan See in the Diaspora and Ukrainian Autocephalous Orthodox Church Diocese in Great Britain») – офіційний кварталник УАПЦ у Великій Британії. Виходить у Лондоні від 1951 р. Інформує про діяльність УАПЦ у Великій Британії, про всі свята, вміщує резолюції і постанови УАПЦ у діаспорі. Автори: Т. Дмитрик, С. Ярмусь, Ю. Покальчук, Д. Недільчак, Л. Яцюх та ін.

«Відродження» («Widrodzennia») – журнал. Орган однойменного українського протиалкогольного та протинікотинного товариства. У 1928–30 рр. виходив під назвою «Ми молоді» у Рогатині, у 1930–39 рр. – з останньою назвою у Львові (щомісяця у 1930–33 рр., 1935–39 рр., двічі на місяць у 1934 р.). Найбільшу частину журналу займали матеріали, які всебічно висвітлювали шкідливий вплив алкоголю та нікотину на здоров'я людини й усього народу. На сторінках видання друкувалися інструкції та правила для членів протиалкогольних гуртків, художні твори та уривки з них, у яких висвітлювався згубний вплив на людину шкідливих звичок, публіцистичні статті, у яких пропагувався здоровий спосіб життя. Крім того, популярними були статті на економічно-господарські теми. Основні рубрики до 1930 р.: «Що кажуть прихильники алкогольних напитків і яку давати їм відповідь?», «Алкогольне питання в різних краях», «Новинки з протиалкогольного руху», «Новинки з протинікотинного руху», «Із Союзу протиалкогольних гуртків», «Голоси української преси про алкогольне питання»; від 1930 р.: «Новинки», «Вісти з протиалкогольного руху», «Різне», «З життя наших установ», «З українського життя», «З часописів», «Огляд преси». Найактивніші автори: С. Парфанович, Ю. Каменецький, П. Кривоносюк, І. Костюк, Ф. Лікінт, Я. Коваль, М. Хомин, М. Чайковський, І. Коровацький, В. Ходзько, П. Бурачинський. При «Відродженні» від 1931 р. видавався як додаток журнал «Ми молоді». Головні

редактори – М. Чайковський та Ю. Каменецький (1928–30 рр.), С. Парфанович (1933 р., 1935–37 рр.). Відповідальні редактори – І. Раковський (1930–36 рр.), І. Прокопів (1936–37 рр.), Р. Данилович (1937–38 рр.), О. Мошура (1939 р.).

«Військова справа». Орган Товариства бувших вояків Армії УНР у Франції. Виходив у Парижі у 1928–29 рр. з підназвою «Вишкільний журнал Української національної гвардії». Головна тема журналу – висвітлення різноманітних військових питань. Автори: О. Удовиченко, П. Вержбицький, В. Недайкаша, П. Василів, М. Панасюк, М. Ковальський, В. Калініченко. Головний редактор – О. Удовиченко.

«Вільна Україна» («Vilna Ukraina») – українськомовний журнал. Орган Української вільної громади Америки. Виходив у 1954–72 рр. у Детройті, від 1961 р. – і в Нью-Йорку спершу як кварталник, від 1967 р. – один або два рази на рік. Видано 67 чисел. Журнал висвітлював питання економіки, політики, демографії, освіти та культури УРСР, міжнародних відносин, критично оцінював діяльність Організації українських націоналістів. Друкував публіцистичні та наукові новини, огляди книг, рецензії. Рубрики: «Наші зауваження», «На крайчиках книжок», «Нові книжки», «Із днів минулих». Серед авторів: В. Голубничий, В. Діберт, С. Довгаль, О. Животко-Чернова, Я. Зозуля, М. Кучер, І. Лучишин, Л. Марголіна, Б. Мартос, С. Ріпецький, М. Стиранка, Б. і П. Феденки, В. Чапленко. Головний редактор – В. Лисий.

«Вісник Світового конгресу вільних українців». Видає інформаційна служба Світового конгресу вільних українців від 1974 р. в Торонто. Інформує про діяльність Конгресу, а також висвітлює події в Україні. Автори: І. Сирник, М. Плав'юк, Ю. Шимко, Л. Винар, Б. Стебельський, В. Янішевський. Редактори – О. Тарнавський, В. Дідюк.

«Вісник» («The Herald») – українська православна газета. Виходить від квітня 1924 р. як орган спілки «Тризуб», від 1928 р. (офіційно від 1954 р.) – Української Православної Церкви в Канаді. Спершу видавалася щомісяця під назвою «Православні вісті», від 1928 р. – двічі на місяць із сучасною назвою. Висвітлює події в Україні та світі, друкує статті на релігійні теми, про церковне життя в Україні. Матеріали публікує українською та англійською мовами. Рубрики: «Мозаїка», «Наша віра», «Для наших дітей», «Проповідницький проект», «Роздуми». Видає «Пасхальний додаток». Редактори – о. С. Савчук, о. В. Кудрик, о. Є. Грицина.

«Вісник» – суспільно-політичний журнал. Орган Організації оборони чотирьох свобод України в США. Виходив у 1946–2005 рр. у Нью-Йорку щомісяця (у 1951–52 рр. – щокварталу). Наклад 2000 примірників. Спочатку видавався на циклостилі, від 1947 р. – друком. Друкував політичні, ідеологічні статті, матеріали з українського життя, зокрема про діяльність організацій визвольного руху, огляд статей з історії, літератури та мистецтва. Головні редактори: Є. Ляхович, І. Білинський, І. Вовчук, С. Галамай, М. Чировський, В. Давиденко.

«Вісти Українського центрального комітету в Польщі» – журнал. Виходив у 1923–28 рр. у Варшаві спочатку 1–3 рази на рік, від 1927 р. – щомісяця. Засновник – О. Саліковський. Висвітлював діяльність української еміграції у Польщі та інших країнах, публікував офіційні документи еміграційного уряду УНР та статті про ситуацію в Україні, український визвольний рух і його визначних діячів. Друкував інформацію про вбивство С. Петлюри. Офіційні матеріали, повідомлення, протоколи, фінансові звіти вміщувалися в додатку до журналу – обіжнику Українського центрального комітету. Серед авторів – І. Золотницький, М. Ковальський, І. Липовецький, В. Мурський, В. Прокопович, В. Сальський.

«Вісті з Риму» – українськомовний журнал. Орган Українського пресового бюро. Видавав «Кринос» при патріаршому соборі Святої Софії в Римі щомісяця у 1963–90 рр. Друкував церковні новини, звернення папи Івана-Павла II. Видавав різноманітні додатки: «Українська пресова служба» (місячник), «Філіателістичний додаток», «Вісті з Риму. Документація», «У підготовці до тисячоліття хрещення України». Відповідальний редактор – о. І. Дацько.

«Вісті» («Herald») – журнал. Орган українського хору «Дніпро». Виходив щокварталу у 1962–72 рр. у Міннеаполісі, у 1971–72 рр. у Джерсі-Сіті та Нью-Джерсі спершу як бюлетень, від 1963 р. – журнал, у 1971–72 рр. – під назвою «Музичні вісті». Видано 39 чисел. Друкував статті про відомих співаків, музикантів, культурних діячів, з історії музики й музичних інструментів, ноти, історичний календар, дискографію, розвідки про джерела професійної музики та хорового співу та ін. Рубрики: «Дослідники хорової справи», «Визначні музики і співаки», «З історії музики», «Сторінка співака», «З життя мистецьких громад» та ін. Автори: О. Залеський, О. Смотрич, В. Витвицький, З. Лисько, Б. Мисько, О. Костюк, В. Доманицький, М. Бринь, С. Максим'юк. Головні редактори – О. Костюк (1962–71 рр.), М. Коць (1971–72 рр.).

«Гуцулія» – ілюстрований українськомовний журнал. Виходив щокварталу у 1967–90 рр. у Чикаго. Орган Гуцульського осередку у Чикаго у 1967 р., товариства «Чорногора» від 1968 р., Конференції гуцульських товариств Америки й Канади від 1971 р. Містив статті з історії, літератури, архітектури, етнографії та мистецтва Гуцульщини, про міста і села, біографії відомих уродженців краю, мемуари; інформував про діяльність Конференції гуцульських товариств Америки й Канади. Публікував статті й твори П. Арсенича, Ю. Андруховича, Н. Библюка, В. Гаюка,

В. Герасим'юка, І. Малковича, М. Близнюка, Г. Девдюка, Р. Іваничука, В. Кобилюка, І. Пелипейка, Ф. Погребенника, Д. Павличка, П. Сіреджука, В. Стеф'юка, В. Шкургана та ін. Вміщував також прозові твори М. Черемшини («На Купала – на Івана», «Зарікайся мед-горівку пити!», «Писанки»), Ю. Федьковича («Опришок», «Сафат Зінич»), М. Коцюбинського (уривок з твору «Тіні забутих предків»), Г. Хоткевича («Гірські акварелі») та фольклорні твори. При журналі з'явилися 3 томи «Історії Гуцульщини» (1975 р., 1985 р., 1988 р.). Голова редколегії – В. Стефурак, головні редактори – І. Докторук (1967–69 рр.), М. Домашевський (від 1969 р.).

«Дзвони» – літературно-науковий журнал. Видання філософсько-гуманістичного факультету Українського католицького університету імені Святого Климента папи. Виходив у 1931–39 рр. у Львові, Римі, Детройті, Чикаго. Відновлений у 1977 р. як «тримісячник української християнської літературної творчості» з ініціативи Йосифа Сліпого з метою згуртування працівників пера, які пишуть у християнському дусі, та надання їм друкованого органу для публікацій. Друкує прозу, поезію, літературознавчі статті, спогади, портрети діячів культури, статті з релігійної тематики, рецензії. Рубрики: «На церковні теми», «Сучасні проблеми – дискусії», «Рецензії» тощо. Автори: В. Лев, Р. Данилевич, Б. Лончина, В. Маркусь, Р. Жук. Редактори – П.-М. Ісаїв, М. Добрянський (1931–39 рр.), Б. Лончина (від 1977 р.). Члени редколегії: Р. Данилевич, В. Лев, М. Овчаренко.

«Етнографічний вісник». Орган Етнографічної комісії Всеукраїнської академії наук. Виходив у 1925–32 рр. у Києві неперіодично (усього 10 книг). Публікував розвідки з питань української етнографії, фольклористики, краєзнавства, методики збирання та дослідження фольклорно-етнографічних матеріалів. У програмній статті А. Лобода підкреслив необхід-

ність розгортання пошукової та дослідницької роботи, потребу опанування вітчизняної наукової спадщини, перевидання наукового доробку народознавців. Друкував дослідження з народного агрокалендаря, української демонології, музичної фольклористики, антропології, народних традиційних знань, вірувань; фольклорно-етнографічні матеріали з архівів, традиційної народної обрядовості; значну увагу приділяв висвітленню етнографічних особливостей національних меншин України, особливостей дослідницьких інтересів, наукових шкіл та напрямів 1920-х рр. в Україні та Росії. Вісник систематично вміщував рецензії, анотації, огляди вітчизняних і зарубіжних видань, бібліографічні покажчики. Окремий блок публікацій складають розвідки та польові матеріали з української міфології, народного світогляду. Рубрика: «Статті і матеріали з історії української етнографії». Навколо видання згуртувався актив збирачів народної творчості, зокрема М. Рильський, С. Крижанівський, М. Пивоваров, Г. Нудьга. Редактори – А. Лобода (1925–31 рр.), В. Петров (1925–29 рр.).

«Етнографічний збірник». Від 1895 – видання Наукового товариства ім. Шевченка (НТШ), від 1898 – Етнографічної комісії НТШ. Збірник виходив у Львові з ініціативи голови історико-філософської секції М. Грушевського раз на рік (1898–1912 рр., 1914 р., 1916 р., 1929 р.), двічі на рік (1912–13 рр.). Усього світ побачило 40 томів: у 1895–1914 рр. (Т. 1–36; Т. 20 – не вийшов), у 1916 р. (Т. 37–38), у 1929 р. (Т. 39–40); у 1976 р. (Т. 20 видало НТШ Америки). Публікував етнографічні та фольклорні матеріали, що їх зібрали члени НТШ. Співпрацював із кореспондентами з Галичини, Закарпаття, Буковини, Наддніпрянщини, Слобожанщини та ін. регіонів України. Найбільше репрезентована в збірнику усна народна творчість – казки, легенди, перекази, байки, анекдоти, пісні, паремії, замовляння тощо, а також етнографічні матеріали із традиційних вірувань та обрядів українців. Матеріали до жанрово-тематичних томів

збирали за спеціальними програмами, інструкціями і питальниками, розробленими Етнографічною комісією. Упорядкування і публікацію здійснювали за науковими засадами текстології та систематизації. Подання тексту передбачало наукову паспортизацію його фіксацій, коментарі, вказівки на варіанти, паралелі. Автори: В. Гнатюк, І. Франко, М. Грушевський, Ф. Колесса, С. Людкевич, І. Свенціцький, О. Роздольський, В. Лесович, І. Колесса, О. Шимченко, Ю.-Ф. Жаткович, М. Дикарев М. Павлик, М. Драгоманов, Р.-К. Кайндль та ін. народознавці. Редактори: В. Гнатюк, І. Франко, М. Грушевський, Ф. Колесса, С. Людкевич, І. Свенціцький.

«Живе слово» («Zywe słowo») – український літературно-публіцистичний журнал. Орган Української соціалістично-радикальної партії. Виходив щомісяця у березні–серпні 1939 р. у Львові (усього 6 чисел). Журнал обстоював права громадськості й демократичний устрій суспільства, закликав до діяльності в інтересах нації, порушував проблему духовної кризи української інтелігенції, ідею створення Карпатської України, критикував діяльність Організації українських націоналістів, виступав проти галицьких і закарпатських москвофілів; публікував міжнародні політичні новини, спогади про визвольні змагання, інформацію про діяльність соціалістів за кордоном, бібліографію з політології та літературознавства, художні твори (зокрема оповідання «Остання гра артиста Криничча» Д. Корбутяка, поезії Ю. Бундзяка, Ф. Нефелія, Г. Никоровича, переклад оповідання «По той бік “Щілини”» Дж. Лондона), статті «Автобіографічні елементи в оповіданні Івана Франка “На дні”» М. Возняка, «Згадка про М. Драгоманова» С. Смаль-Стоцького, матеріали про В. Стефаніка, М. Павлика та ін. Рубрики: «Політична хроніка», «З міжнароднього соціалістичного руху», «Культурна хроніка», «З книжок і про книжки», «Книжки, надіслані до редакції». Серед авторів – П. Богацький, М. Репен,

Д. Корбутяк, М. Хмельнишин, О. Охрим, М. Возняк, В. Левинський, М. Дніпровий, М. Миколаєвич, А. Блага, М. Зборовський, Е. Стемковський, Ю. Кленович. Редактор – П. Костюк.

«Житє і слово» – літературно-художній та громадсько-політичний журнал. Виходив у 1894–97 рр. у Львові: у 1894–96 рр. – раз на два місяці, від липня 1896 р. – щомісяця з підназвами «Вісник літератури, історії і фольклору» (1894–95 рр.), «Вісник літератури, політики і науки» (1896–97 рр.). За задумом, журнал мав стати трибуною для критики та дискусій. Тематика публікацій охоплювала широке коло історико-літературних проблем. Часопис друкував переклади творів К. Рилєєва, І. Тургенєва, Софокла, Фірдоусі, Сааді, В. Гюго та ін. Особливе місце відводилося літературно-критичним студіям М. Шашкевича, І. Франка, О. Терлецького, епістолярній спадщині М. Драгоманова, С. Руданського, М. Шашкевича та ін. Публікував етнографічні статті та фольклорні матеріали І. Франка, Л. Василевського, В. Гнатюка, Лесі Українки, М. Павлика. Рубрики: «Белетристика», «Статті наукові та етнографічні», «Критика і бібліографія», «Хроніка», «Із уст народа», «Із переписки наших літературних і політичних діячів», «Наш альбом», «Із чужих квітників», «Нові книжки», «Літературна і наукова хроніка», «Вісти з Росії», «Український і галицький радикалізм». Авторський колектив: І. Франко, Леся Українка, П. Грабовський, О. Маковей, М. Коцюбинський та ін. Видавець – Ольга Франко. Редактор – І. Франко.

«Житє» – літературно-науковий журнал. Виходив у 1912–14 рр. у Львові неперіодично (усього 9 випусків) українською мовою. Був зорієнтований на українську шкільну молодь. Друкував статті суспільно-політичного змісту, які стверджували ідею самостійності й соборності України, ставили питання про

участь молоді в суспільно-політичному житті Галичини; публікував твори В. Михайловича, М. Павлика, переклади творів І. Тургенєва, О. Вайлда, А. Чехова та ін., рецензії, анотації, повідомлення про вихід нових книг, часописів. Рубрики: «Бібліографія» («Критика і бібліографія»), «Рецензії», «Дописи», «Біжучі справи», «Прасовий фонд “Житє”». Серед авторів – А. Мінімусенко, В. Михайлович, К. Малицька, І. Франко, Р. Заклинський, О. Кисілевська, О. Карашкевич, С. Данилович та ін. Видавці і відповідальні редактори – М. Феник (1912 р., випуск 1), О. Бордун (1913–14 рр. випуски 3–4). Через фінансові труднощі три перші випуски 1913 р. вийшли із запізненням. Постановою суду матеріали випуску 2 за 1914 р. конфіскували, а наклад знищили.

«**Життя і право**» – українськомовний науково-теоретичний і практичний юридичний журнал. Виходив у 1928–39 рр. у Львові щокварталу з підназвою «Вістник теорії і практики» (усього 49 номерів). Орган Союзу українських адвокатів, від 1929 р. – також Товариства українських правників. У 1930 р. наклад становив 1000 примірників. Тематика видання охоплювала всі галузі права, широке коло фінансових та економічних питань. Основну увагу журнал зосереджував на проблемах адвокатури, адвокатської діяльності. Рубрики: «Бібліографічні записки» (від 1929 р. – «Бібліографія»), «З організаційного руху», «З життя нашої адвокатури», «Критичні огляди», «З життя наших установ». Серед авторів – С. Дністрянський, В. Старосольський, А. Яковлів, А. Павенський, Є. Давидяк, Я. Падох, Ю. Фединський. Головний редактор – К. Левицький. Членами редколегії в різний час були В. Старосольський, М. Глушкевич, О. Надрага, Р. Домбчевський, Р. Перфецький, М. Каратницький, А. Рак та ін.

«**Жіночий світ**» – журнал. Видає Організація українок Канади імені Ольги Басараб у Вінніпезі (1950–73 рр., 1986–2001 рр.) і Торонто (1973–86 рр., від 2001 р.). Розповсюджується у Канаді, США, Великій

Британії, Франції, Австралії. Виходив щомісяця, від 2001 р. – щокварталу; матеріали публікує українською та англійською (від 1954 р.) мовами. Висвітлює діяльність Організації, інформує про визначні події в житті українського жіноцтва, друкує статті на суспільно-громадські та виховні теми, біографії видатних жінок, переклади, поезії, кулінарні рецепти та медичні поради, листи дописувачів, вітання, некрологи, оголошення. Крім того, містить інформацію про звичаї українського народу. Рубрики: «Соняшний промінь», «Весняний промінь», «Наші сучасниці», «Куточок городництва», «Куточок любителів квітів», «Українська вишивка», «Куховарські поради», «Різні поради», «З листів до редакції», «У пам'ять рідних і друзів», «Організація українок Канади», «Вісті СФУ-ЖО». Серед авторів – К. Антонович, О. Грицай, О. Лятуринська, М. Марунчак, Я. Рудницький, В. Чапленко, Г. Черінь, О. Воропай, Д. Павличко. Обкладинки виконували М. Левицький, Х. Кудрик-Навроцька, Е. Козак та ін. Редактори – Н. Синявська, К. Кандиба-Лазор, С. Бубнюк (1951–73 рр.), Я. Зорич (від 1973 р.), А. Вах (від 1986 р.), О. Кобець (від травня 1999 р.), нині у складі редколегії: Я. Зорич, Г. Мазуренко, Л. Панько, Л. Гринда.

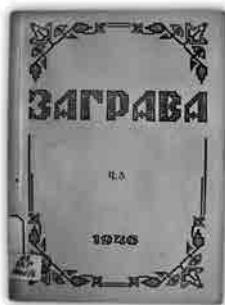
«За державність» – збірник. Орган Українського воєнно-історичного товариства. Виходив у 1925–39 рр.: перші 4 числа – у 1929–34 рр. у Каліші (Польща), 5-е – у 1935 р. у Варшаві і Львові, 6–9-е – у 1936–38 рр. у Варшаві. 10-й збірник, видрукований у Львові, знищений у 1939 р. радянськими органами. У післявоєнні роки два числа часопису (ч. 10–11; 1964 та 1966 р.), редагованого М. Садовським, видав у Торонто Український воєнно-історичний інститут. Друкував матеріали з історії українського війська, про минуле українського народу, його боротьбу за незалежність. Серед авторів – М. Безручко, М. Стечишин, М. Омелянович-Павленко, О. Удовиченко, П. Шандрук, В. Петрів, А. Марушечко, П. Білон, М. Битинський, І. Зубенко. Відповідальний редактор – М. Садовський.

«За незалежність» – журнал. Виходив як бюлетень Головної управи Українського центрального комітету у Польщі у Каліші та Варшаві щомісяця (1934–35 рр.) та двічі на місяць (1936–38 рр.). Видано 55 чисел. Містив статті на політичні та ідеологічні теми, офіційну інформацію Управи, відомості про життя емігрантів у Польщі, Румунії, Чехо-Словаччині та Франції, надавав консультації з права; друкував матеріали про виховання молодого покоління, з нагоди істор. роковин (зокрема про Т. Шевченка, С. Петлюру, бій під Крутами, Зимовий похід), оголошення, некрологи. Рубрики: «З життя еміграції», «Поштова скринька». Серед авторів – П. Денисенко, В. Сальський, В. Андрієвський, Я. Танцюра, М. Гавриленко, М. Серета, І. Нагнибіда, Я. Винник. Відповідальний редактор – П. Шкурат.

«За соборність» – журнал. Орган Товариства імені митрополита Петра Могили. Виходив неперіодично у 1932–35 рр. у Луцьку (у друкарні М. Шнайдера). Видано 9 чисел. Розповсюджувався на території Волинського воєводства (Польща). Висвітлював проблеми національно-релігійного життя. Публікував українською, російською та білоруською мовами інформацію про діяльність Товариства, пропагував соборну ідеологію церковно-православного руху в Польщі, проведення церковної реформи, українськомовне богослужіння, єднання УПЦ, ідеї державної незалежності; вміщував статті про взаємини духівництва і народу, проповіді митрополита Діонісія, релігійні оповідання священника А. Кроуша, некрологи. Рубрики: «З життя Товариства імені митрополита Петра Могили», «Літопис життя Товариства імені митрополита Петра Могили», «Богословська секція при Товаристві імені митрополита Петра Могили», «Матеріали до історії українського церковного руху», «Бібліографічні замітки». Серед авторів – І. Власовський, М. Кобрин, В. Біднов, Б. Білецький, Є. Сакович, Т. Стоянов, А. Світич-Туберозов. Більшість статей підписано псевдонімами (Лірник, Місіонер, Самовидець, Credo) та криптонімами (Б., В., І. В., К. М. та ін.). Відповідальний редактор – І. Власовський.

«Заграва» – українськомовний літературно-мистецький журнал. Видання літературної секції Спілки українських письменників і журналістів в Авгсбурзі (Німеччина). Виходив у 1946 р. Видано 4 випуски. Тематика: консолідація зусиль щодо поживлення культурно-освітнього життя українців в умовах перебування у таборах переміщених осіб. Друкував поезію (Т. Осьмачка, Ю. Клен, М. Орест, Яр Славутич), прозу (І. Смолій «Чорний кіт», Н. Кибалюк «Папаша»), переклади (В. Газенклевер, Дж. Сарбер, Р. Коннел), наукові статті (Д. Чижевський «До проблем бароко»), рецензії (Гр. Шевчук «Голос пропавшого покоління»). Видавець і редактор – Яр Славутич.

«Записки Ніженського інституту соціального виховання» – науковий часопис. Виходив у 1924–32 рр. у Ніжині спочатку під назвою «Записки Ніжинського інституту народної освіти», у 1928–29 рр. – «Записки Ніжинського інституту народної освіти та Науково-дослідчої кафедри історії культури й мови при Інституті», у 1931–32 рр. – з останньою назвою. Видано 12 чисел. Висвітлював упровадження нових методів навчання; друкував наукові розвідки з педагогіки, філології, біології, математики тощо, звіти про роботу Інституту та Науково-дослідної кафедри історії культури й мови, праці з історії України й Стародавнього світу, літературознавства, етнографії, історії культури. Серед авторів – О. Грузинський, М. Даденков, К. Єршов, П. Одарченко, О. Пулинець, Є. Рихлик, В. Фесенко, К. Штепа. Редактори – В. Резанов (1924–26 рр.), М. Петровський (1927–30 рр.), О. Воробйов (1931 р.), В. Бутко (1932 р.). У 1933 р. виходив як «Збірник Ніженського інституту соціального виховання» з новою нумерацією.

«Записки Української академічної громади при Українській господарській академії в Ч. С. Р.». Виходили у 1923–25 рр. у Подєбрадах неперіодично. Друкували реферати студентів Академії. Серед авторів: А. Ільницький, К. Єгунів, С. Науменко, М. Мукуляк, О. Кіцера, Л. Биковський. Редколегія: А. Ільницький, Л. Биковський, Ф. Микуляк.

«Записки Українського наукового товариства в Києві» («ЗУНТК»). Видавалися впродовж 1908–18 рр. неперіодично за редакцією М. Грушевського. Вийшло 18 книг. Починаючи з 3-ї книги – друкований орган історичної та філологічної секцій Товариства. Інші секції випускали власні видання. Книга 14 мала назву «Філологічний збірник пам'яті К. Михальчука», книга 15 – «Збірник пам'яті Тараса Шевченка. 1814–1914». Під час Першої світової війни видання «ЗУНТК» перенесено до Москви. Через цензурні утиски змінено назву на «Український науковий збірник» (у 1915–16 рр. вийшли книги 16–17). Публікували розвідки й матеріали з різних періодів історії України, етнографії, фольклористики, історії суспільно-політичної думки, мистецтва, лінгвістики, статистики, витяги з протоколів засідань Товариства і його секцій, хроніку. У виданні вміщували свої статті В. Антонович, М. Біляшівський, М. Василенко, М. Возняк, Б. Грінченко, І. Каманін, О. Левицький, В. Модзалевський, І. Огієнко, В. Перетц, І. Франко, В. Щербаківський та ін. вчені. У 1924–30 рр. підзаголовок «ЗУНТК» друкувався на титулі кількох видань Історичної секції Всеукраїнської академії наук за редакцією М. Грушевського. В серії «Записок» виходили збірники на окремі теми («Київ», «Чернігів»), річники «Наукового збірника» та збірники «За сто літ» (1927–30 рр.).

«Записки Українського науково-дослідного інституту географії та картографії». Вийшло 2 випуски (у 1927 і 1930 р.) у Харкові. Наклад 1000 примірників. Перший випуск – за редакцією та зі вступною статтею «Завдання Українського географічного інституту й його видавництва» С. Рудницького. Друкували українською мовою наукові розвідки з географії С. Рудницького, М. Дольницького, М. Дмитрієва, К. Дубняка, В. Буцури, Г. Величка, І. Крип'якевича, М. Машиклеса. Деякі матеріали містили схеми, карти, бібліографію.

«Збірник хліборобської України». Заснований В. Липинським (головний редактор) як орган Українського союзу хліборобів державників (УСХД). 8 книг вийшли у Відні у 1920–25 рр. Після ліквідації у 1930 р. УСХД видання стало органом Братства українських клясократів-монархістів гетьманців у Празі (вийшло 2 збірники у 1931 та 1933 р.). Збірник друкував переважно політичні трактати В. Липинського, спогади П. Скоропадського, статті на суспільні теми. Рубрики: «З життя хліборобських організацій», «З минулого». Серед авторів: Д. Дорошенко, С. Томашівський, М. Тимофіїв, І. Борщак, Д. Олянчин, О. Скоропис-Йолтуховський, С. Шемет.

«Здоров'я» («Zdorowle», «Die Gesundheit») – науково-популярний журнал. Орган Українського лікарського товариства (УЛТ) у Львові. Заснований Є. Озаркевичем (головний редактор). Виходив щомісяця у 1912–14 рр. Друкував ґрунтовні наукові та популярні статті з різних медичних галузей, подавав відомості про стан їхнього розвитку. Особливо цінними для пересічного читача були матеріали про хвороби, їхню клінічну картину та способи лікування. На обкладинці розміщувалася реклама медичних препаратів, пансіонатів, фармацевтичних фабрик, аптек, українських медичних установ. Рубрики: «Всячина», «Порадник», «Хроніка», «Бібліографія і критика», «Термінологія», «Вісти з “Народної Лічниці” у Львові», «Вісти з Руського лікарського товариства». Автори: Г. Бобяк, Ю. Божейко, В. Вітошинський, С. Гасюк, І. Горбачевський, С. Дрималик, М. Коцовський, З. Левицький, Є. Озаркевич, Т. Соневицький, Г. Турянський, П. Франко, В. Янович. Відновлено у 1989 р. УЛТ як газету «Народне здоров'я».

«Зустрічі» – суспільно-політичний та літературний журнал. Заснований у 1984 р. у Варшаві. Виходить неперіодично українською і польською мовами. До

1989 р. – часопис українських студентів та інтелігенції із підназвою «Czasopys studentów nacionalnych mienzostej», видавець – Загальнопольська рада культури студентів національних меншин при Крайовій раді культури Союзу польських студентів. Були також версії білоруською («Сустрэчы») і литовською («Sustikimai») мовами. Друкував статті на суспільно-політичну тематику, інформацію з життя українських національних меншин; висвітлював українську культуру та історію; був виразником українського питання в європейській та світовій перспективі. Уміщував твори українських письменників – М. Хвильового, Є. Гуцала, В. Шевчука, Б.-І. Антонича, В. Стуса, І. Драча, Л. Костенко, В. Голобородька, А. Малишка, Ю. Андруховича, Ю. Гудзя, Е. Андієвської, І. Калинця; праці вчених із Польщі та України, зокрема Ю. Шевельова, Д. Чижевського, В. Липинського, В. Лісового, Є. Сверстюка, М. Рябчука, І. Дзюби, М. Стріхи; переклади (оповідання В. Гомбровича, вірші А. Гінзберга, Е. Фріда). Редактор – Б. Гук (вийшло 20 номерів). У 1987 р. і пізніше вийшло кілька випусків польською мовою, в яких значне місце відведено перекладам з української літератури (твори М. Драй-Хмари, В. Підмогильного, М. Хвильового, В. Симоненка, В. Стуса, Л. Костенко та ін.). Від 1990 р. виходить за сприяння Об'єднання українців у Польщі (редактор – М. Чех). Окремі номери є тематичними: «Україна–Польща», «Українська католицька Церква», «Україна–Росія», «Політична думка. Націоналізм», «Література. Альтернатива», «Євреї та українці». До співпраці із журналом долучилися українські емігранти із США та Канади, молоді українські інтелектуали з Польщі. Серед авторів – відомі політологи, філософи, історики, політики, публіцисти з різних країн.

«**Искусство кино**» – ілюстрований журнал. Орган Головного управління кінофотопромисловості Все-союзного комітету у справах мистецтв при РНК СРСР. Виходить у Москві від січня 1931 р. (з перервою у

1941–45 рр.). Виник у результаті об'єднання журналів «Кино и жизнь» та «Кино и культура». Перша назва – «Пролетарское кино», у 1933–35 рр. – «Советское кино», від січня 1936 р. – сучасна назва. У 1936–41 рр. та від 1952 р. видається щомісячно, у 1945–47 рр. – нерегулярно, в 1948–51 рр. – раз на два місяці. Наклад у 1984 р. становив 52 тисячі примірників. Вміщує статті з історії та теорії кіно, рецензії на фільми, сценарії, матеріали зустрічей редакції з художниками Москви (1959 р.), нарад з кінодокументалістами (1961 р.) та критиками – учасниками Міжнародного кінофестивалю (1969 р.), стенограми обговорень у редакції кінофільмів (1965, 1966 р.), розповіді-спогади Л. І. Орбелі про Я. Е. Рудзутак (1962 р.), В. Н. Плучека про зустрічі з Ч.-С. Чапліном (1966 р.), рукописи Ч. Айтматова, Б. Андрєєва, М. Антоніоні, Л. Гурченко, О. Довженка, С. Параджанова та ін. Нині значну увагу приділяє телебаченню, Інтернету й сучасному мистецтву. Журнал підтримує російську кінодраматургію, щорічно на його сторінках публікується 16 нових кіносценаріїв. Проводить конкурси серед кіносценаристів. Головний редактор – Д. Дондурей (від 1993 р.), який започаткував видання тематичних номерів, присвячених актуальним історичним, соціокультурологічним проблемам.

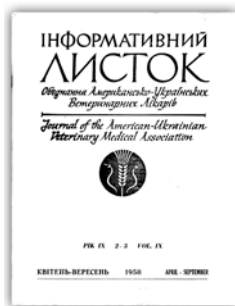
«Ідея і чин» – журнал. Орган Організації українських націоналістів (ОУН) під проводом С. Бандери. Перша спроба видати журнал у 1941 р. закінчилася невдачею: редактора Я. Стецька у липні заарештували німці; жодних матеріалів до запланованого 1-го номера не збереглося. Виходив у Львові та на території Львівської області в умовах підпілля у 1942–48 рр. накладом 2–3 тисячі примірників, до 1946 р. – у друкарні «Прага». Його також передруковували циклостильним способом, поширювали копії окремих статей, зокрема зроблені на друкарських машинках, деякі статті виходили масово окремими невеликими брошурами. У квітні 1948 р. після облави органами Міністерства державної безпеки СРСР викрито центральну підпільну друкарню, провід ОУН зменшив обсяг

видання. Замість нього від травня 1948 р. до 1951 р. виходив неперіодичний бюлетень «Осередок пропаганди при проводі Організації українських націоналістів (ОУН)» (усього 5 чисел). Мета журналу – правдиве відображення процесу формування української національно-визвольної думки. Друкував офіційні документи ОУН (постанови, відозви); статті з викладом основних ідеологічних і політичних завдань для українського народу, ситуації в Україні та світі; інформацію про визвольну боротьбу на українських землях, окупаційну політику Німеччини й СРСР. Описував масові арешти та розстріли жителів Львова німцями у листопаді й грудні 1942 р., інформував про сутички підпільників із гестапо на вулицях міста. Авторами статей були переважно члени ОУН: Р. Волошин (псевдонім А. С. Борисенко), І. Гриньох (І. М. Коваленко, І. В. Діброва), П. Дужий (Б. П. Вировий, Арсен Панасенко), О. Дяків (О. Горновий, А. Осипенко), К. Зарицька (У. Кужіль), О. Логуш (О. І. Степанів), Д. Маївський (П. Т. Дума), Д. Мирон, В. Мудрий (Я. В. Борович), М. Палідович (Ю. М. Моряк, Л. М. Карпатський, Ю. М. Херсонєць), М. Прокоп (М. В. Вировий, О. С. Садовий, В. В. Садовий), М. Степаняк (Сергій Дмитрів), П. Федун (Петро Полтава). Редактори – Д. Маївський (1942 р., 1944–45 рр.), М. Прокоп (1942–43 рр.), М. Палідович (січень–травень 1944), О. Логуш (червень–серпень 1944 р.), П. Дужий (листопад 1944 р. – червень 1945 р.), П. Федун (1945–48 рр.). Повні тексти журналу з анотаціями в 1995–96 рр. передруковано у 24-му томі «Літопису Української Повстанської Армії».

«Ілюстровані вісті» («Illustrierte Nachrichten») – часопис. Виходив щомісяця у 1940–41 рр. у Кракові українською мовою (усього 20 чисел), у 1941 р. вихідні дні часопису дублювалися німецькою мовою. Висвітлював літературно-мистецьке життя українців Генеральної Губернії. Уміщував аналітичні статті про життя і творчість представників української мистець-

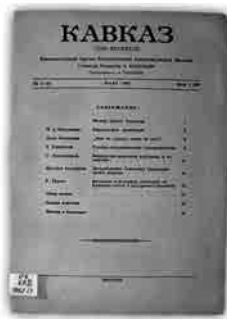
кої еліти, проблеми літературно-мистецького життя українців, культурний розвиток українського народу; етнографічні, археологічні, історичні розвідки; твори українських письменників; репродукції творів українських художників. Рубрики: «З книжкової полиці», «Новини української літератури», «Мистецькі видання», «Огляди й рецензії», «Розвага». Серед авторів – С. Городинський, В. Добрянський, Ю. Дорош, Р. Купчинський, Б. Лепкий, М. Островерха, Є.-Ю. Пеленський, Б. Романенчук, Я. Рудницький, Л. Янушевич. Відповідальний редактор – М. Хом'як, літературно-мистецький редактор – Л. Лепкий.

«Інформативний листок» («Journal of the American-Ukrainian Veterinary Medical Association») – ілюстрований журнал. Орган Об'єднання американсько-українських ветеринарних лікарів. Виходив від 1946 р. у Мюнхені, у 1950–63 та 1967–86 рр. – у Чикаго, 1964–67 рр. – у Саскатуні (провінція Саскачеван, Канада; усього 136 чисел у 82-х випусках). У 1946–50 та 1969–86 рр. видавався неперіодично, у 1950–69 рр. – щокварталу. Наклад 300 примірників (1968 р.). Публікував науково-популярні ветеринарні статті, спогади, матеріали про діяльність головної управи і відділів Об'єднання. Рубрики: «З хроніки нашого життя», «З життя відділів ОУВЛ», «Ветеринарна хроніка з поневоленої Батьківщини», «З нової ветеринарної літератури». Серед редакторів – І. Розгін, В. Голян, В. Петрина, Р. Барановський, М. Небелюк, П. Остапчук. Мистецьке оформлення Я. Гніздовського.

«Інформаційний бюлетень» – видання Ради Української бібліотеки імені С. Петлюри в Парижі. Виходить від 1959 р. раз на рік. Висвітлює діяльність Бібліотеки, друкує інформацію про нові надходження до неї. Вміщує також велику кількість матеріалів про життя і діяльність С. Петлюри. Редактор – Я. Йосипшин.

«Кавказ» («Der Kaukasus») – журнал. Орган Незалежної національної думки. Виходив у Парижі й Мюнхені у 1934–39 рр. щомісяця 5-ма мовами (німецькою, французькою, англійською, турецькою та російською). Мета журналу – об'єднати кавказців та створити єдину конфедеративну державу. Публікував статті про мову, культуру кавказців, про сталінську колективізацію, про збори емігрантських організацій. Автори: З. Авалішвілі, Ш. Амїреджибі, В. Ахметелі, Р. Габашвілі, Г. Діасамідзе, М. Кедіа, Г. Квінітадзе, О. Нікурадзе, В. Емхварі, Азад-бей, Хасан-бей Алієв, Г. Баммат, А. Кантемір, Е. Інсабато. Головний редактор – А. Кантемір. Редактори – Ф. і М. Емменджан (турецької мови), Р. Трахо (англійської мови), Ш. Балинов (російської мови), Д. Сагірашвілі (німецької мови), І. Гварамадзе (грузинської мови).

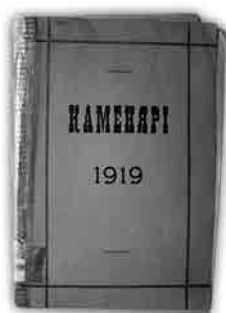

«Казачьи думы» – газета. Виходила у Софії від лютого 1922 р. замість газети «Казечье слово», від 15 травня 1923 р. водночас із газетою видавався одноіменний журнал. Останній номер газети вийшов 31 грудня 1924 р. Опубліковано 38 чисел. Друкувала матеріали листування з завідувачами біженської частини Донського управління, Головним довідковим бюро та іншими організаціями. Автори: А. Богаєвський, С. Бородін, П. Скачков, Г. Александров, Ф. Єлісеєв, П. Савенко, А. та І. Чаусові. Редактор – С. Пінус (псевдонім С. Серапин).

«Календар-альманах Парафії Святих Володимира і Ольги». Виходив як щорічник у 1968–85 рр. у Чикаго у видавництві Братства Святого А. Первозванного. Вміщував інформацію, присвячену справам усієї Української Католицької Церкви. Зміст альманаху складала переважно матеріали про змагання мирян Української Католицької Церкви, зокрема в Чикаго. Надрукував меморіал до Владик та деякі промови великого Громадського віча в справі патріархату, а та-

кож докладний опис врочистостей у Римі восени 1969 р. Значну кількість публікацій присвячено життю самої Парафії, працям її окремих організацій, тут є статті про Братство, Сестрицтво, Братство молоді тощо. Серед авторів: О. Городиський, Р. Смик, В. Попель, Я. Креховецький, В. Маркусь, Н. Пилип'як, Р. Демчук, Х. Косарчин. Редактори: В. Маркусь, Р. Завадович.

«**Каменярі**» – українськомовний журнал. Видавався у 1918–19 рр. однойменним студентським гуртком при Інституті імені П. Могили в Саскатуні (провінція Саскачеван, Канада). Виходив два рази на місяць. Провідна мета журналу – виховання любові до рідної літератури, заохочення студентів до літературних спроб. Інформував про життя студентства Інституту. Головний редактор – С. Савчук.

«**Карпатській свѣтъ**» – літературно-суспільний журнал. Видання Товариства імені О. Духновича. Виходив в Ужгороді в 1928–33 рр. щомісяця, крім липня і серпня. Журнал стояв на москвофільських засадах. Друкував чимало наукових статей, у яких часто хибно трактувалися історія та мова закарпатських українців. Часопис систематично висвітлював діяльність Товариства, публікував звіти загальних зборів, виступи, резолюції. Окремі номери присвячені відомим закарпатським, іноді російським діячам минулого та сучасникам (А. Добрянському, Є. Сабову, Й. Камінському, О. Петрову, Ф. Арістову, Т. Масарику, А. Ірасеку). Вміщував незначну кількість художніх творів. Рубрики: «Хроника О-ва им. А. Духновича», «Культурно-художественная хроника», «Бібліографія», «Театр и искусство», «Почтовый ящикъ». Автори: О. Петров, Ю. Яворський, М. Бескид, І. Кондратович, Є. Сабов, Ф. Арістов, о. І. Ханат, А. Фроловський та ін. У 1928 р. редакція зробила спробу видавати часопис у журналі «Возрожденіе: Органь карпаторусской молодежи». Вийшло всього 4 числа. Головний редактор – Є. Сабов, відповідальний редактор – С. Фенцик.

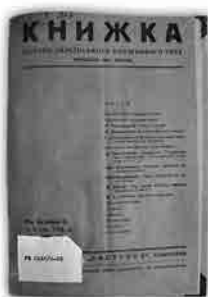

«Вістник: Місячник літератури, мистецтва, науки й громадського життя» – журнал. Виходив від 1933 р. у Львові щомісяця, 1934–39 – щокварталу як продовження «Літературно-наукового вістника». Пропагував орієнтацію на культуру Заходу та боротьбу проти москвофільства. Публікації присвячені політиці, літературі, культурі, освіті, державним справам. На сторінках журналу друкувалися найвидатніші літературні постаті Галичини, Волині та еміграції. Головний редактор – Д. Донцов. Відповідальний редактор – І. Устинович.

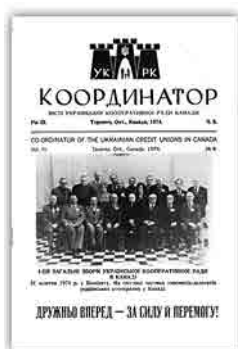

«Книголюб» – український книгознавчий журнал. Виходив у Празі у 1927–32 рр. щокварталу (17 книг – 12 окремих і 5 подвійних). Видавало Українське товариство прихильників книги (УТПК). Наклад 75–100 примірників. Друкував розвідки Д. Антоновича, В. Біднова, П. Зленка, С. Наріжного, І. Огієнка, Д. Чижевського, Я. Яреми з різних галузей книгознавства, бібліографії та бібліотекознавства – про психологію читача й бібліотечну справу, опис кириличних стародруків, бібліографічні огляди спадщини Й.-В. Гете, М. Петрова й О. Кобилянської, празьке видання творів Т. Шевченка 1876 р., спогади про Г. Нарбута. Огляди україніки у російських, польських та французьких виданнях робив М. Мухин. Публікував витяги з рефератів, прочитаних на засіданнях УТПК. Щороку вмщував покажчики імен у тексті. Журнал друкувався на шапірографі. Рубрики: «Miscellanea», «Ucrainica», «Нотатки, замітки, спогади», «Хроніка Товариства». Редактор – С. Сірополко, від 1930 р. – Йозеф Риба.

«Книжка» – критико-бібліографічний журнал. Орган Союзу українських книгарень і накладень. Виходив щомісяця у 1921–23 рр. у Станіславі (нині Івано-Франківськ). Мав підназву «Вістник українського книжкового руху». У журналі друкувалися теоретичні та програмні статті про поширення української книги

й організацію українських друкарень у Східній Галичині, про проблеми українського видавничого руху. Рубрики: «З преси», «Бібліографія», «Рецензії», «Хроніка», «Зі світа». У 1923 р. замість рубрики «Бібліографія» виходив додаток «Всеукраїнська бібліографія» (редактор – І. Калинович), всього видано 2 випуски. З журналом активно співпрацювали М. Галущинський, З. Кузеля, В. Гнатюк, В. Дорошенко, Д. Донцов, Б. Королів-Старий, С. Сірополко. Редактор – І. Чепіга.

«**Координатор**» – журнал. Виходить у Торонто від 1971 р. як вісті Української кооперативної ради Канади. Висвітлює роботу усіх кредитних спілок – членів Ради. Кожний випуск видання присвячений різним темам: «Роля кредитових спілок у Громаді», «Молодь – наше майбутнє» та ін. Головні редактори – В. Ситник, П. Микуляк, О. Заверуха-Свинтух.

«**Крилаті**» – журнал української молоді. Видається у Києві від 1999 р. раз на два місяці як продовження однойменного журналу Світової управи Спілки української молоді (заснований у 1963 р.). Першим осередком редакції були США (редактори – Л. Полтава, Б. Готовський), потім – Бельгія, Канада. Видання в Україні організоване зусиллями Світової управи Спілки української молоді та Української видавничої спілки. 2007 зареєстрований як пригодницький журнал і став всеукраїнським виданням для дітей. Розрахований на вікову аудиторію від 6 до 10 років. Мета – не лише розважати та навчати, але й формувати із маленького громадянина нашої держави державотворця, виховати нового українця – європейського, обізнаного та творчого, самодостатнього члена суспільства. У 2007 р. перевидав серію малюнків «Україна в боротьбі» Л. Перфецького (лише за півроку було здійснено три видання серії загальним накладом 12 тисяч примірників). Головний редактор – Тетяна Винник.

«Культура» – літературно-політичний журнал. Виходив у Львові у 1923–34 рр. (у 1923–24 рр. – під назвою «Нова культура»). Наклад 2000 примірників. Від 1928 р. брав участь в обороні шумськізму і хвилювізму, виступав із критикою сталінської політики в Україні. Висвітлював питання виховання молоді, свободи преси, проблеми кінематографу, «нового» театру, діяльність літературно-мистецьких угруповань. Друкував переклади статей А. Барбюса, Ж. Сореля, А. Доде, твори В. Сосюри, Є. Григорука, В. Поліщука, переклади творів О. Блока, В. Маяковського. З журналом співпрацювали В. Бобринський, О. Васильків, М. Ірчан, Н. Лазаркевич, В. Левицький, М. Тарновський, М. Возняк та ін. Рубрики: «Діалектика», «Наука й техніка», «Літературна критика», «Поезія», «Суспільно-політичний відділ», «На різні теми», «На культурно-освітні теми», «З літературного життя», «Замітки», «Пресовий огляд». Від 1928 р. було знято інформаційні та літературно-мистецькі рубрики, зміст часопису обмежено матеріалами на суспільно-політичні теми. Головний редактор – С. Рудик.

«Ластівка» – журнал. Виходив у Бережанах у 1925 р. з назвою «Місячний журнал для українського народу». Видано 2 числа. Наклад 2-го числа 10 000 примірників. У першому числі стверджувалося, що місячник «стане для українського священства одинокою оборонною трибуною в українському народі». Містив публікації про проблеми державності, соціальні проблеми тогочасного селянства, на релігійну тематику, також друкував оповідання. Рубрики: «Відділ оповідань», «Вісти зі світа», «Відділ релігійного овідомлення», «Веселий кутик». За редакцію відповідав Р. Берест.

«Лемківський календар». Видання Організації оборони Лемківщини. Виходить від 1958 р. Вміщує стат-

ті з історії, культури та мистецтва. Мета видання – доносити історію українського народу до сучасних поколінь. Розділи: «Дорогами історії», «День за днем», «Наші ювіляри», «Лемківські музеї», «Пам'ять для майбутніх поколінь», «Літературними стежками», «Мистецтво. Культура. Освіта» та ін. Упорядник і головний редактор у 1970-х рр. – Ю. Тарнович, нині головний редактор – О. Кровицька.

«Лемко» – журнал. Заснований Лемківським комітетом у квітні 1928 р. у Нью-Йорку (редактор – Д. Вислоцький). Від грудня 1939 р. на його базі почала виходити газета «Карпатська Русь» – друкований орган Лемко-Союзу, що діє й нині (редактор – О. Восток).

«Листи до приятелів» («Letters to Friends») – журнал. Виходив у Нью-Йорку щомісяця (1953–60 рр.), раз на два місяці подвійними числами (1961–65 рр.), щокварталу (1965–67 рр.). Усього видано 176 чисел. Редактор і видавець – М. Шлемкевич. Після його смерті журнал редагували В. Рудко, Д. Кузик, М. Степаненко й О. Тарнавський. Часопис видавався на кошти від передплати та пожертвувань на пресовий фонд. Тематична спрямованість різноманітна – від висвітлення складних філософських, політичних, історичних проблем до оглядів преси, відповідей на запитання передплатників. Постійними авторами були М. Шлемкевич, О. Олесницький, І. Кедрин-Рудницький, Л. Дражевська, Т. Лапичак, Р. Купчинський, Т. Олесюк, Д. Кузик.

«Лікарський вісник» («Journal of the Ukrainian Medical Association of North America, Inc.») – журнал Українського лікарського товариства Північної Америки. Виходить від 1898 р. До 1939 р. видавався у Львові. Ліквідований радянською владою. Відновле-

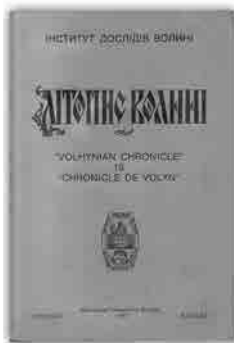

ний у травні 1954 р. у Нью-Йорку. Спочатку виходив двічі на рік, у 1958–59 рр. – тричі, від 1960 р. – як кварталник, від 1961 р. – у Чикаго. Журнал є унікальним медичним фаховим українськомовним виданням із розлогими резюме англійською мовою. Тематика охоплює як клінічну медицину, так і загальну охорону здоров'я суспільства. Містить оригінальні статті, описи клінічних випадків із практики, книжкові огляди та рецензії, наукові доповіді, біографічні та історичні нариси, а також переклади з провідних американських журналів. Останнє досягнення часопису – тематичні випуск «**Лікарський вісник**» («Journal of the Ukrainian Medical Association of North America, Inc.») – журнал Українського лікарського товариства Північної Америки. Виходить від 1898 р. До 1939 р. видавався у Львові. Ліквідований радянською владою. Відновлений у травні 1954 р. у Нью-Йорку. Спочатку виходив двічі на рік, у 1958–59 рр. – тричі, від 1960 р. – як кварталник, від 1961 р. – у Чикаго. Журнал є унікальним медичним фаховим українськомовним виданням із детальними резюме англійською мовою. Тематика охоплює як клінічну медицину, так і загальну охорону здоров'я суспільства. Містить оригінальні статті, описи клінічних випадків із практики, книжкові огляди та рецензії, наукові доповіді, біографічні та історичні нариси, а також переклади з провідних американських журналів. Останнє досягнення часопису – тематичні випуски. Часопис безкоштовно надсилають в Україну до медичних установ та інституцій, пов'язаних з охороною здоров'я, де число читачів сягає близько 30 000 осіб. Редактори: Р. Осінчук (1954–55 та 1958–61 рр.), Я. Воевідка (1956–57 рр.), Т. Лапичак (1962–66 рр.), П. Джуль (1967–2003 рр.), Р. Воробець (2003–07 рр.), Р. Горбова (від 2008 р.).

«**Літературно-науковий вісник**» – літературний і науковий часопис. Заснований на базі журналів «Зоря» і «Житє і слово» М. Грушевським, І. Франком, О. Борковським, О. Маковеєм у 1898 р. Двох останніх невдовзі замінив В. Гнатюк. Видавався часопис Нау-

ковим товариством імені Шевченка щомісяця у Львові (1898–1906 та 1922–32 pp.), у Києві (1907–14 та 1917–19 pp.). Наклад 800–1000 (1898–1914 pp.), 1400 (1931 p.) примірників. У журналі друкувалися українські письменники та вчені, зокрема тут вперше побачили світ твори «Перехресні стежки» І. Франка, «Євшан-зілля» М. Вороного, «Досвітні огні» Лесі Українки. Публікував також українськомовні переклади Е. По, Ф. Шіллера, В. Шекспіра, М. Твена, І. Гауптманна, А. Чехова, Е. Золя, П. Верлена. Тематика часопису мала такі напрямки: літературний, громадський та науковий. Згодом науковий напрямок переріс у видання «Записки Наукового товариства імені Шевченка». Рубрики: «Новини нашої літератури», «З життя і письменства», «Новинки нашої літератури», «З чужих літератур», «З біжучої хвилі», «Хроніка і бібліографія» та ін. Редактори – Ф. Красицький, М. Євшан, В. Гнатюк, П. Постолук.

«Літопис Волині» («Volhynian Chronicle», «Chronicle de Volyn») – науково-популярний збірник. Видавали Інститут дослідів Волині (Вінніпег) та товариство «Волинь» (Нью-Йорк) від 1954 р. (як піврічник), від 2007 р. – Відділення Інституту дослідів Волині при Волинському державному університеті імені Лесі Українки. Наклад 300 примірників. Інформує про діяльність Інституту дослідів Волині та товариства «Волинь», друкує статті з історії, мовознавства, літературознавства, етнографії, архітектури, археології, географії, документи, рецензії, огляди. Видавав додаток «Бібліотека “Літопису Волині”». Серед авторів: О. Сацюк, Ю. Шулмінський, Ю. Шумовський, В. Боровський, В. Петренко. Редактори: А. Шумовський, М. Боровський, С. Радчук, М. Подворняк, П. Данилюк, І. Коцан.

«Літопис журнальних статей» – державний бібліографічний покажчик України. Видання Книжкової палати України імені І. Федорова. Виходить від 1936 р. двічі на місяць. До 1960 р. – місячник під назвою

«Літопис друку: Журнальні статті». Подає аналітичну бібліографічну інформацію про статті, документальні матеріали, твори художньої літератури, опубліковані в журналах, періодичних і продовжуваних виданнях, бюлетенях, що виходять в Україні.

«Ми і світ» («We and the World») – ілюстрований журнал. Виходив від червня 1950 р. у Міттенвальді (нерегулярно), Парижі (1951–55 рр., нерегулярно), Торонто (1955–85 рр., місячник, раз на два місяці), Ніагара Фаллс (травень–червень 1971 р.). Наклад 5000 примірників. Видано 249 чисел. Публікував матеріали з усіх ділянок життя і знання. Друкував фейлетони, гуморески, оповідання, статті на політичні та історичні теми, новини культури, спорту та ін. Вміщував твори письменників радянської України та української еміграції. Рубрики: «Сучасне», «З історії релігії», «Нотатки мандрівника», «Сторінка філателиста», «З історії мистецтва», «Мандрівки по Україні», «За народними мотивами», «Інтересне з природи», «Для наших читачок», «З усього потроху», «Читачі розказують», «Великі люди», «Життя й гумор», «Кіно. Театр. Музика», «Модне. Елегантне. Жіноче». Серед авторів – М. Брайчевський, Г. Кочур, Г. Логвин, Ю. Мушкетик, С. Плачинда, Ю. Смолич, У. Самчук та ін. У 1958 р. редакція журналу у Торонто відкрила мистецьку галерею «Ми і світ» (український образотворчий музей), яка мала постійну експозицію робіт тогочасних українських художників. Головний редактор – М. Колянківський.

«Мітла» («La escoba») – ілюстрований українсько-аргентинський журнал гумору та сатири. Виходив щомісяця у Буенос-Айресі у 1949–76 рр. Від 1952 р. видавалися також однойменні щорічні календарі-альманахи. Вміщував гумористичні оповіді, карикатури на емігрантське життя, іноді критикував радянську політику. Автори: А. Калиновський, А. Демусь, М. Задека. Карикатуристи: Б. Крюков, В. Цимбал та ін. Головний редактор – Ю. Середяк.

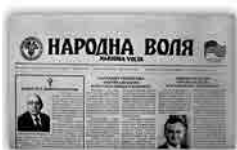

«Молода Україна» – журнал української демократичної молоді. Орган Об'єднання демократичної української молоді (ОДУМ). Виходив щомісяця у 1951–2005 рр. (від листопада 1951 р. – газетним форматом, від березня 1952 р. до листопада 1954 р. – малим журнальним форматом, від 1955 р. – збільшеним форматом) у Торонто. Спочатку видавався як місячник, від 1989 р. – раз на два місяці, від 1995 р. – нерегулярно. Вміщував статті на історичні, політичні теми, друкував поезію і прозу митців радянської України та еміграції, новини культури, інформував про діяльність ОДУМ. Серед авторів – О. Смолянський, М. Дальний, І. Пушкало, М. Гавриш, Я. Білінський, П. Гурський, Є. Федоренко, Л. Павлюк, П. Родак, О. Харченко. Редагувала колегія, першим головним редактором був Б. Олександрів (Грибінський) (1951–60 рр.), наступні редактори – М. Дальний (1961–64 рр.), М. Гавриш (1965–68 рр.), далі редагувала колегія без зазначення головного редактора.

«Молоде життя» – ілюстрований журнал пластового юнацтва. Видавала організація «Пласт» щомісяця у 1921–30 рр. у Львові, а від 1930 р. виходив у Празі як орган Союзу українських пластунів-емігрантів. Після Другої світової війни відновлений у Мюнхені (1946–50 рр.) і перенесений до Детройту (1951–59 рр.). Всього видано 145 чисел. Головна мета – патріотичне, національне та військове виховання української молоді. Друкував художні твори, поради для пластунів, історичні статті, листи читачів, звіти пластових організацій, рецензії тощо. Автори – Х. Очеретна, Ю. Павлинович, А. Смеречинський, О. Тисовський, Б. Кравців, О. Вітовський та ін. За редакцію відповідали: С. Тисовський (1921–23 рр.), В. Кузьмович (1923–25 рр.), С. Гайдучок (1925–26 рр.), Б. Кравців (1926–28 та 1946–59 рр.), П. Ісаїв (1929 р.), А. Сербин (1930 р.).

«Народна воля» («Narodna Volya») – газета. Орган Українського братського союзу (УБС). Виходила від червня 1911 р. в Оліфанті, від 1913 р. – у Скрентоні (шт. Пенсильванія, США) як тижневик. Від серпня 1914 р. до січня 1915 р. видавалася двічі на тиждень, від 1 липня 1916 р. упродовж кількох років та в останні роки – тричі на тиждень, від 1950 р. – знову як тижневик. Наклад 3 тисячі примірників. Останнє число вийшло у 2009 р. Спочатку мала соціалістичну орієнтацію і підтримувала позиції Української радикальної партії у Західній Україні. Газета висвітлювала питання політики, історії та культури, новини України, США та світу, інформувала про діяльність УБС. У 1915–22 рр. видавала додаток «Товариш іммігранта». Від 1947 р. випускала англомовний додаток «The Fraternal Voice» («Братський голос»), який редагував Дж. Пронько. Друкувала також календар «Альманах Українського братського союзу», а також англомовний журнал «Forum» (Торонто). Першим редактором був Є. Гвоздик, його наступники – О. Косів, І. Ардан, М. Стечишин, Д. Бориско, М. Репен, Я. Чиж (1924–42 рр.), М. Цеглинський, В. Лотоцький, Д. Корбутяк, І. Гундяк, М. Стахів (1949–71 рр.), В. Вергун, І. Смолій, В. Поліщук, М. Дупляк (від 1987 р.), в останні роки – Р. Лужецький.

«Наука» – місячник. Виходив у 1906–08 рр. у Львові. Часопис висвітлював питання громадського життя галичан, відродження та інтенсивного розвитку економіки та господарювання, стан національної освіти, знайомив читачів з найновішими законодавчими актами, які безпосередньо стосувалися селян. Крім того, друкував різноманітні художні твори (зокрема й для дітей). Рубрики: «Вісти з краю и державы», «Наша исторія», «Отзывъ», «Наша торговля и промысль», «Законы нашего краю и державы» та ін. Сторінки часопису прикрашали світлини різноманітної тематики. Редактор – І. Процик.

«Наука й мистецтво» – літературно-науковий додаток до газети «Голос Полтавщини». Видання Полтавського відділу освіти (перше число), Відділу освіти Полтавської міської управи. Виходив у 1942 р. в Полтаві. Всього опубліковано 3 числа. Друкував статті з геології, меліорації, ботаніки, літератури, музики. Редактор – Я. Цурковський.

«Наука й письменство» – журнал. Єдине число вийшло у листопаді 1924 р. у Львові за редакцією Я. Бурковського. Відповідальний за редакцію – П. Сосенко-молодший. Друкував наукові статті з філософії, психології, юриспруденції, історії, теорії музики і мистецтва. Крім того, містив музичні, художні твори (В. Гаврилюка, В. Шолдра, М. Зорка, О. Петрійчука, П. Сосенка-молодшого, С. Купчинської, Я. Цурковського). Рубрики: «Miscellanea», «Науковий рух», «Мистецька критика», «Хроніка», «Бібліографія», «Теорія пізнання», «Фільософія», «Право, історія культури, генетична соціологія», «Фільософія мистецтва», «Музика», «Музична творчість», «Красне письменство». Автори: С. Людкевич, І. Борщак, С. Балей, В. Кучер, І. Шимонович, П. С. Сосенко, М. Вороний, К. Поліщук.

«Наука» – ілюстрований популярний часопис для селян. Заснований у 1871 р. І. Наумовичем, виходив у Коломиї (1871–76 рр.), Львові (1877–86, 1906–14, 1924–39 рр.), Відні (1886–98 та 1901 рр.), Чернівцях (1902–03 рр.). Від 1873 р. – місячник, у 1892 р. видавався до травня; у 1893–1900 рр. виходив нерегулярно об'єднаними номерами за 3–5 місяців. У 1870-х рр. друкувався народною мовою, а від 1880-х рр. перейшов на «язичіє». Значне місце в часописі посідали статті на громадсько-політичні та господарські теми, друкував чимало порад з бджільництва, садівництва, вівчарства. Крім того, значну увагу приділяв питанням освіти, релігії, економічного розвитку Галичини і Буковини. Після перенесення до Львова

почав публікувати також пояснення найважливіших державних і крайових законів, а в кінці кожного номера вміщував «Современную летопись», де подавав інформацію про суспільно-громадське і культурне життя краю. Вміщував також літературно-художні матеріали (оповідання, драматичні твори, повісті І. Наумовича, українські народні і церковні пісні, гуцульські народні пісні, казки, легенди та ін.). Значне місце в кожному номері займала бібліографія. Рубрики: «Всячина», «Современность». Додаток – «Слово Боже» (1879–81 рр.). Автори: І. Наумович, В. Михайловський, М. Струк, В. Залозецький, Д. Козарищук та ін. Видавці та редактори: І. Наумович (1871–86 рр.), Ф. Дроздовський (1872 р.), Д. Козарищук (1886–1900 рр.).

«**Наукові записки**». Видання Сенату Українського вільного університету за участі філософічного факультету та факультету права і суспільно-економічних наук. Виходили у 1957–69 рр. Надруковано 10 томів. Вміщували матеріали з історії та культури, твори «шістдесятників». Серед авторів видання: В. Щербаківський, І. Мірчук, Ю. Панейко, М. Васильїв, О. Кульчицький, В. Орелецький, Ю. Бойко, В. Янів, Д. Дорошенко, О. Оглоблин, Н. Полонська-Василенко, С. Рудницький, В. Кубійович, С. Смаль-Стоцький, О. Колесса, Ю. Шевельов, Я. Рудницький, О. Горбач, Д. Чижевський, І. Мірчук, З. Кузеля, В. Петров, Д. Антонович, В. Залозецький, В. Біднов, М. Чубатий, О. Лотоцький, С. Дністрянський, А. Яковлів, В. Тимошенко, О. Мицюк, Є. Гловінський. Головні редактори – Ю. Бойко (1957–61 рр.), А. Білинський (1963 р.).

«**Нація в поході**» («Nation im Aufbruch») – журнал. Орган української державницької думки. Видавався у 1939–41 рр. у Берліні та Празі як двотижневик. Присвячено питанням гетьманського руху. Розділи: «З преси», «З українського життя», «З життя наших друзів» та ін. Автори: Б. Гомзин, О. Назарук, О. Сурмач, В. Євтимович, О. Губчак. Головний редактор – Ю. Косач.

«Наш голос» («Our Voice») – місячник. Заснований у червні 1968 р. Д. Кузиком як орган Асоціації українців Америки під назвою «Бюлетень Асоціації українців в Америці», у 1972–98 рр. – «Наш голос». Виходив спочатку у Трентоні, згодом – Ірвінгтоні та Юніоні (шт. Нью-Джерсі, США). Наклад у 1988 р. становив 2500 примірників. Публікував рецензії, спогади, статті на політичні та історичні теми. Редактори – Д. Кузик (1972–82 рр.), Є. Перейма, О. Кузьмович (1983–98 рр.).

«Наш голос» – місячник. Видавався замість часописів «Праця» і «Робітник» як спільний орган Української соціал-демократичної робітничої (УСДРП) та Української соціал-демократичної (УСДП) партій на кошти Л. Юркевича (засновник) від листопада 1910 р. до кінця 1911 р. у Львові. Всього вийшло 12 чисел. Основну увагу часопис зосереджував на національному питанні, окремий випуск (числа 6–8) присвячений 10-літтю УСДП. Рубрики: «Огляд соціалістичної преси», «Бібліографія». З виданням співпрацювали Ю. Бачинський, В. Винниченко, Д. Донцов, В. Левинський, В. Степанківський, А. Чернецький, О. Назарів, М. Меленевський. Редактор – І. Скульський.

«Наш край» («Nás kraj») – журнал. Орган Союзу кубанців у ЧСР. Виходив неперіодично у 1927–28 рр. у Празі як позапартійне видання. Статті друкував українською та російською мовами. Повідомляв про переселення до Північного Кавказу, життя українців на Кубані, а також діяльність на еміграції Громади кубанців у Чехо-Словаччині. Автори: П. Макаренко, П. Протоцький, П. Трохименко, М. Кириченко, П. Лупайло. Редактори: Л. Бич, П. Макаренко, К. Плохий, М. Хатгогу.

«Наш лемко» – двотижневик. Виходив у видавництві І. Тиктора «Українська преса» у Львові у 1934–39 рр. Опубліковано 137 чисел. Був єдиним українським часописом міжвоєнного періоду, адресованим найзахіднішій групі українського народу – лемкам. Друкував статті, присвячені господарським темам, проблемам економіки, гігієни, освіти, культури, церкви, історії Лемківщини та всієї України. Уміщував художні твори, зокрема Ю. Тарновича, Р. Антоновича, О. Костаревича, різноманітні ілюстрації, розповідав про роботу осередків українців у діаспорі – культурно-освітнє життя українців на Далекому Сході та про Лемківський конгрес в Америці, порушував проблеми збереження етнічної своєрідності лемків, виступав на захист національних інтересів загалом. Рубрики: «З історії Лемківщини», «З історії України», «Літературна сторінка», «Випадки, нещастя, злочини» тощо. Редактори: І. Тиктор (1934–36 рр.), М. Таранько (1937 р.), Б. Бородайко (1938 р.) та Ю. Тарнович (1938–39 рр.).

«Наш прапор» – ілюстрована газета. Друкувало видавництво «Українська преса» І. Тиктора у 1932–39 рр. у Львові (у 1932–35 рр. – двічі на тиждень, у 1936–39 рр. – тричі на тиждень). У 1938 р. наклад становив 12 тисяч примірників. Розповсюджувалася у західноукраїнських селах та містах, її передплачували читальні «Просвіти», інші товариства й бібліотеки. Інформувала про події внутрішнього і міжнародного життя. Мала розділ «З літератури і мистецтва», приділяла значну увагу рекламі видань «Української преси». Редактори – Г. Стецюк, В. Качмар, І. Керницький. При часописі видавалися місячник «Українська бібліотека» (від 1933 р.; усього 80 томів), квартальники «Аматорський театр» (1935–39 рр., редактор – Г. Лужницький) та «Музична бібліотека» (1937–39 рр.).

«Наш світ» («Our World») – журнал. Орган Об'єднання українців Америки «Самопоміч» і Товариства української кооперації; постав з об'єднання журналів «Наш контакт» і «Новий світ». Виходив у Нью-Йорку в 1959–77 рр. спочатку раз на місяць, згодом – раз на два місяці. Наклад 2650 примірників (1986 р.). Публікував статті про кооперативні та кредитні спілки, висвітлював питання політики та економіки. Серед авторів: І. Василюшин, Р. Сенчук, М. Островська, О. Пляшевич, О. Станімір, Р. Раковський, В. Баранецький, Н. Шмігель, В. Бемко. Редактори – Р. Ільницький, В. Несторович, М. Островерха.

«Наша Батьківщина» – журнал. Орган українського краєзнавчо-туристичного товариства «Плай». Виходив щомісяця у 1937–39 рр. у Львові. Визначав завдання українського краєзнавства, його зв'язки з різними галузями науки та культури, висвітлював історію українського туризму, публікував статті про міста і села різних регіонів України (Бережани, Дубно, Станіславів (нині Івано-Франківськ), Галич, Дрогобич, Жуків), історію, звичаї, вірування народу, пам'ятки архітектури, народний одяг, мистецтво і топоніміку. Кожен номер містив багатий фотоматеріал, рисунки, карти, плани тощо. Крім наукових досліджень у галузі місцевої історії, часопис друкував методичні поради та програмні статті з питань теоретичної підготовки й організації краєзнавчого руху. Серед дописувачів були І. Крип'якевич, В. Огоновський, М. Кордуба, В. Січинський, В. та С. Щурати, С. та Я. Пастернаки, Л. Маслов, М. Деркач, І. Гургула, Я. Рудницький, о. Р.-С. Лукань, О. Степанівна, О. Цинкаловський, І. Свенціцький, М. Смішко та ін. Художнє оформлення робили С. Гординський (1937 р.), В. Ласовський (1938 р.), В. Баляс (1939 р.). Редактори – М. Таранько, С. Щурат (1939 р.). При журналі видавалася «Краєзнавча бібліотека», у якій були надруковані праці «Старий город Волинь» А. Річинського, «Що кажуть нам назви осель?» М. Кордуба.

«Наша мета» – українська католицька газета. Орган Східної єпархії УГКЦ. Виходить щотижня у Торонто від жовтня 1949 р. Наклад близько 2 тисяч примірників (1989 р.). Друкує статті на релігійні та суспільні теми, присвячує окремі частини церковним організаціям: Лізі українських жінок Канади та Братству українців-католиків Канади. Від 1954 р. щомісяця виходить додаток «Сторінка Ліги українських католицьких жінок». Головні редактори – о. П. Хомин (1953–83 рр.), з яким співпрацювали М. Колянківський, Я. Чумак, М. Сиротинський та ін.; М. Давосир і М. Поронюк (від середини 1980-х рр.).

«Наша правда». Орган Комуністичної партії Східної Галичини (у 1921–23 рр.), Комуністичної партії Західної України (у 1923–35 рр.). Виходив нерегулярно у Відні у 1921–23 рр. газетним форматом, у Львові у 1923–35 рр. – книжковим форматом. У 1925 р. не виходив. Наклад 3000 примірників. Усього видано 82 числа. Основні завдання – пропагандистське висвітлення радянського способу життя, популяризація ролі комуністичної партії у боротьбі з буржуазією, закладання підвалин пролетарського революційного руху в Східній Галичині. Чимало публікацій присвячено організаційним проблемам партії та комсомолу, аналізу діяльності окремих партійних бюро й організацій. У рубриці «Документи і матеріали» друкував відомості про перебіг партійних з'їздів, конференцій, інших важливих для партії заходів, тексти резолюцій, ухвал, відозв. Відповідальний редактор – К. Томан.

«Наша спілка» – часопис українського селянства. Видавала Українська селянська спілка на еміграції в Ч. С. Р. Виходив у Празі в 1923–26 рр. (усього 7 чисел). Головне завдання часопису – об'єднання українського селянства. Друкував статті про становище селян, що опинилися на чужині, про потребу освіти

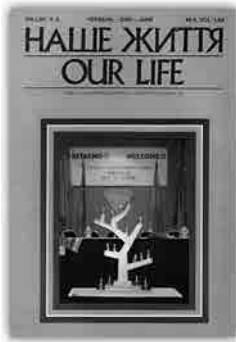

як основного чинника прогресу, порушував проблему української книжки та українського підручника на еміграції, сприяв самоосвіті читачів, інформував про важливість кооперативних організацій, висвітлював новини просвітянського руху. Автори: А. Животко, Г. Наш, А. Рибалко, С. Русова, М. Сисак, М. Шаповал. Літературна частина часопису представлена поезією Т. Верби, Є. Іванейка, І. Франка, прозою К. Коберського, Г. Косинки. Рубрики: «Що читати селянинові», «Свідомість та сила українського селянства», «Хроніка», «Що діється в світі?». Редагувала колегія, за редакцію відповідав М. Тимченко.

«Наша школа» – науково-педагогічний журнал. Видавався педагогами середніх і вищих шкіл Галичини та Буковини у Львові впродовж 1909–11 рр. як кварталник і в період 1912–18 рр. як двомісячник спочатку із підзаголовком «Науково-педагогічний журнал: орган товариства “Учительська громада” у Львові», у 1911–18 рр. – орган Товариства імені Сквороди в Чернівцях та «Учительської громади». У 1915 та 1919–24 рр. не виходив. Від 1925 р. продовженням видання став часопис «Українська школа». Журнал публікував науково-педагогічні статті та дослідження з історії розвитку та реорганізації української школи, методики й дидактики, інформацію про стан українських середніх шкіл у Галичині й на Буковині, діяльність то товариств та їхніх філій, друкував матеріали про культурних діячів та педагогів: К. Личаківського, Е. Маркевича, П. Скобельського та ін. Рубрики: «Хроніка шкільного життя», «Науково-педагогічна хроніка», «Бібліографія», «З товариства “Учительська громада”». Журнал опубліковував праці С. Томашівського, А. Крушельницького, М. Кордуба. Редактори: І. Кревецький (1909–12 рр.), С. Томашівський (1913 р.), М. Чайковський (1914 р.), Ю. Рудницький (1916–18 рр.), буковинського відділу – М. Кордуба, І. Прийма.

«Наше життя» («Our Life») – журнал. Видання Союзу українок Америки. Виходив щомісяця протягом 1943–97 рр. у Філадельфії. Наклад близько 5000 примірників (1980 р.). Присвячений проблемам жіночого руху та національного виховання дітей (сторінка «Нашим малятам», редактор М. Юркевич) і молоді (виховна сторінка, редактор І. Пеленська), мистецтву. Мав також літературний відділ, у якому публікував художні твори, оповідання для дітей, поезію. Редактори – К. Олесницька (1944–46 рр.), О. Лотоцька (1946–51 рр.), Л. Бурачинська (1951–72 рр.), У. Старосольська (1972–84 та 1987–90 рр.), О. Лісківська (1985–86 рр.), І. Чабан, Т. Стадниченко.

«Наші позиції» – політичний журнал. Орган Центрального комітету Української революційно-демократичної партії. Започаткований І. Багряним. Виходив щомісяця українською мовою в 1948–51 рр. у Новому Ульмі при «Українських вістях». Усього вийшло 32 числа. На своїх шпальтах регулярно розміщував інформацію, пов’язану з діяльністю УНР. Редагували в різні роки І. Багрянний, М. Воскобійник, Ф. Пігідо, Ю. Нагорний, В. Бендер та ін.

«Неділя» – ілюстрована газета. Виходила щотижня у 1928–39 рр. у Львові, мала паралельне видання для північно-західних українських земель «Волинська неділя». Першими видавцями були М. Голубець та Р. Голян. У 1931 р. перейшла у власність Українського католицького союзу (редактор – С. Вишнівський). Друкувала статті літературно-культурно-просвітницького напрямку. Вивітлювала події політичного, громадського та культурного життя на українських землях та за кордоном, систематично вміщувала історичні та літературознавчі розвідки, етнографічні матеріали. Рубрики: «Політична хроніка життя», «Гиждень у світі», «З українського життя», «Від неділі до неділі», «На грані життя», «Людина

та її недуги», «Література», «Шахи», «Спорт», «Театр» та ін. Видавала бібліотеку української й перекладної літератури, краєзнавства та календар «Криниця», від 1931 – додатки «Світ» та «Література. Мистецтво. Наука». Редактори: Г. Еліяшевський (1928 р.), Р. Голянян (1929–31, 1937–38, 1939 рр.), М. Голубець (1929–31 та 1938 рр.), М. Думка (1931 р.), П. Козіцький (1931–33 рр.), О. Костик (1934–36 рр.), А. Мучій-Боднарівч (1936–37 рр.), О. Кушик (1938 р.), А. Курдидик (1938 р.).

«Нова громада» – суспільно-політичний журнал. Виходив нерегулярно у 1923–25 рр. у Відні на кошти більшовиків і контролювався Харковом. Висвітлював політичні та суспільні новини. Постійні рубрики журналу: «Хроніка», «З газет і журналів», «Бібліографія». Із виданням співпрацювали А. Крушельницький, М. Меленевський, А. Харченко та ін. Редактор – С. Вітик.

«Нова думка» – суспільно-політичний, літературно-художній і науковий ілюстрований часопис. Орган Союзу русинів і українців Республіки Хорватія. Виходить від 1971 р. неперіодично (4–6 разів на рік, у 1980-х рр. – двомісячник) у Вуковарі, після 1990 р. – у Загребі. Тексти друкує українською, руською, сербською та хорватськими мовами. Висвітлює громадсько-політичне, господарське й культурне життя русинів і українців у Югославії та Хорватії, а також у світі, містить художні твори, публікує етнографічні матеріали, наукові статті. Автори: Н. Саджак, В. Павлович, М. Хома, Д. Лікар, М. Джуджар, Я. Пушкаш, С. Дудаш, П. Головчук, А. Балатинац, Б. Денисюк, М. Жирош, Л. Мудрі, П. Ляхович, М. Шанта. Головні редактори – В. Костельник (1971–90 рр.), Г. Такач (1990–2000 рр.), В. Павлович (від 2001 р.).

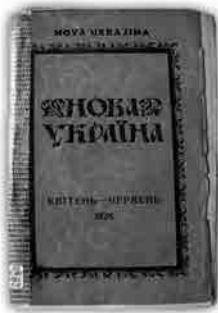

«**Нова зоря**» («The New Star») – католицько-епархіальна газета. Орган Свято-Миколаївської єпархії в Чикаго. Виходить від 1965 р. як тижневик, від 1982 р. – як двотижневик з англomовним додатком та ілюстрованою сторінкою. Публікує статті на релігійні та культурні теми. Редактор – о. Я. Свищук.

«**Нова зоря**» – католицька газета. Виходила у Львові у 1926–38 рр., у Станіславові (нині Івано-Франківськ) у 1938–39 рр. (спочатку щотижня, від 1928 р. – двічі на тиждень). Орган Української християнської організації, від 1930 р. – Української народної обнови (української католицької народної партії). Відновлена у 1991 р. в Івано-Франківську. Спочатку наклад становив 2000 примірників, поступово зріс до теперішніх 14 000 примірників. Провідне місце в змісті часопису відведено питанням релігії. У публікаціях висвітлює історію християнства, зокрема розвиток Української католицької церкви, походження й відзначення релігійних свят, тлумачення релігійних писемних пам'яток, дослідження життєписів служителів церкви. Крім того, розглядає проблеми політики та події громадсько-політичного життя українців, публікує нариси про життя та творчість відомих українських і зарубіжних письменників, рецензії. Рубрики: «З церковно-релігійного життя», «Політичний огляд», «Новинки», «Література. Наука. Мистецтво», «Огляд преси». Із виданням співпрацювали С. Томашівський, о. Й. Скрутень, І. Кревецький, о. І. Назарко. Редактори – о. Т. Галушинський (1926–27 рр.), О. Назарук (1927–39 рр.), І. Пелехатий (від 1991 р.).

«**Нова Україна**» («New Ukraine» – від 1923 р., «Nova Ukraïna» – від 1925 р.) – літературно-науковий, громадсько-культурний і політичний журнал. Виходив у Празі спочатку як двотижневик, від 1923 р. – як місячник з ініціативи Українського громадського комітету. Засновник і постійний редактор –

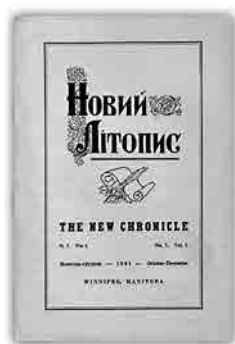
М. Шаповал. Навколо часопису об'єдналися письменники, громадсько-культурні діячі, вчені, переважно емігранти (Д. Антонович, В. Винниченко, П. Богацький, Л. Білецький, Ю. Дараган, Валерія О'Коннор-Вілінська, О. Олесь, В. Самійленко, О. Стефанович, М. Обідний, С. Русова та ін.). Журнал містив твори різних жанрів і художніх напрямів представників різних регіонів України: Буковини й Галичини (О. Кобилянська, М. Черемшина та ін.), Наддніпрянської України (В. Підмогильний, Г. Косинка, Т. Осьмачка), приділяв багато уваги розвитку художнього слова в еміграції, зокрема в Чехії, вміщуючи нові мистецькі твори Є. Маланюка, Ф. Дудка (роман «Чорторий»), А. Павлюка, Г. Журби та ін. Порушував літературні, наукові, політичні, історико-філософські та культурно-мистецькі теми. Опублікував чимало цінних історико-літературних, хронікальних матеріалів про культурне життя в Україні та в еміграції, бібліографічних оглядів тощо. Рубрики: «Соціальна політика», «Народне господарство», «Соціалістичний рух», «На Україні», «Україніка», «Бібліографія». Співредактори – П. Богацький (1922 р.), В. Винниченко (1923–24 рр.), М. Галаган, Н. Григорійв (1925–26 рр.), С. Довгаль, Б. Залевський, М. Мандрика (1927–28 рр.).

«**Нове життя**» – громадсько-політичний, економічний та літературний журнал. Видавала Книгозбірня-читальня імені Т. Шевченка у 1926–27 рр. у Празі спочатку як двотижневик, а згодом – місячник. Мав виразну прорадянську орієнтацію, підґрунтям видання були комуністичні ідеали. Висвітлював громадсько-політичні та культурні процеси радянської України. Журнал друкував також багато літературного матеріалу, зокрема поезію С. Скляренка, А. Падоліста, А. Павлюка, Л. Соніна та ін. Серед найактивніших авторів видання були Я. Грабів, М. Харусь, Г. Пирхавка, М. Сипило, І. Стадніченко. Редколегія: А. Павлюк, Г. Пирхавка, С. Потійчук, М. Харусь, І. Стадніченко.

«Нове життя» – громадсько-політична газета. Видавали щотижня (у 1953–54 та 1955–57 рр. – двічі на тиждень) у Пряшеві: 1951–58 рр. – Комуністична партія Словаччини (575 чисел), від 1959 р. – Культурна спілка українських трудящих (головні редактори – В. Копчак, Ю. Дацко (1965–70 рр.), Л. Галушка (1971–80 рр.), Й. Фецишканин (1980–84 рр.), О. Зозуляк, М. Ілюк), від 1990 р. – Союз русинів-українців Чехословаччини, а від 1993 р. – Союз русинів-українців Словаччини. Наклад у 1989 р. становив понад 4 000 примірників, у 1990 р. – 900 примірників. До травня 1952 р. «Нове життя» було самостійним українськомовним друкованим органом (відповідальний представник – Я. Шишка), із виходом політичного тижневика «Nový život», друкованого органу Пряшівського крайового комітету Комуністичної партії Словаччини словацькою мовою, до кінця 1958 р. видання стало перекладним, а в редакції «Nový život» було створено український відділ. Головні редактори – Я. Боцак (1957, 1958 р.), Ї. Почта-Мікула (1957–58 рр.). Тематика газети: політика за кордоном, внутрішня політика, економіка, культурно-політична ситуація, життя молоді тощо. Вміщує програми пряшівських театрів і кіно, висвітлює спортивні новини. Рубрики: «По Радянській Україні», «З-за кордону», «З усього світу», «Партійне життя», «З життя і праці трудящих краю», «На цьому тижні», «Фізкультура і спорт», «Сьогодні в номері». У 1951–58 рр. редакція опублікувала 18 додатків, призначених насамперед для сільських господарів. У 1968–70 рр. виходив молодіжний додаток «Тон».

«Новий літопис» («The New Chronicle») – журнал. Виходив щокварталу у 1961–65 рр. у Вінніпезі. Співпрацював із Українською православною церквою в Канаді. Друкував статті на релігійні, історичні, політичні, культурні теми, публікував інформацію про історію церкви, вміщував рецензії тощо. На сторінках журналу друкувалися: Яр Славутич, Л. Ромен, С. Па-

раманов, М. Битинський, Ю. Ус, В. Буряник, Д. Соловей, А. Андрієвська, Д. Білас, І. Горецький, В. Іванник, Р. Климкевич, О. Лятуринська, П. Маценко, К. Туркало та ін. Головний редактор – Ю. Мулик-Луцик.

«Новий час» («Nowy czas») – ілюстрована газета. Виходила у Львові від жовтня 1923 р. до вересня 1939 р. спочатку як орган Української військової організації, від 1925 р. як безпартійна (від 1923 р. двічі, від 1926 р. – тричі на тиждень, від 1932 р. – щоденник). Засновник – І. Тиктор (і головний редактор). Мала найбільший наклад серед усіх щоденників Західної України. Друкувала твори художньої літератури, інформацію про події у світі, зокрема на етнічних українських територіях, поділених державними кордонами, бібліографічні огляди української літератури, розвідки М. Возняка, Я. Рудницького, О. Назарука, Т. Скотинського та ін., спомини про І. Франка, некрологи тощо. При виданні виходили: «Бібліотека “Нового часу”» (30 чисел, редактори – Е. Яворський та ін.), «Альманах “Нового часу”» (від 1932 р.) та ін. Часопис мав постійні рубрики: «Для науки і розваги», «Дописи», «Огляд преси», «Спорт», «У фільмовому царстві» та ін. Співробітниками видання були М. Коновалець, Г. Стецюк, Г. Лужницький, Ф. Триндик (В. Гірний) та ін. Головні редактори – М. Матчак, Д. Паліїв, О. Боднарівич, Л. Чубатий.

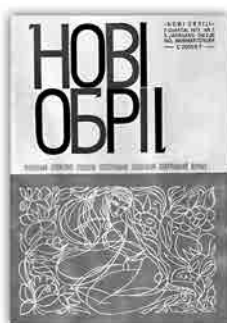

«Новий шлях» («New Pathway») – український тижневик. Орган Українського національного об’єднання (УНО). Виходить від 1930 р. у Канаді: в Едмонтоні, у Саскатуні (1933–42 рр.), у Вінніпезі (1942–74 рр.), у Торонто (від 1974 р.). У 1941–50 рр. видавався спочатку тричі, а потім двічі на тиждень. Засновник – М. Погорецький (і редактор). Друкує статті на політичні, культурні та історичні теми, звітує про діяль-

ність УНО, інформує про українські справи в Канаді. Видавав додатки для організацій УНО: Товариства українських воєнних ветеранів, Українських жіночих організацій Канади та Організації української демократичної молоді. У 1976 р. започаткував «Сторінку Віри Ке: хроніка, коментарі, різне», у 1977 р. – щомісячний англomовний додаток «New Perspectives» («Нові перспективи»); нині виходить як двомовне (англо-українське) періодичне видання. Редактори: В. Мартинець (1954–60 рр.), О. Івах, Д. Кислиця, С. Росоха, Р. Маланчук, П. Маценко, А. Курдидик, В. Софронів-Левицький, А. Добрянський, О. Зибачинський, В. Скорупський, Ю. Карманін та ін., нині головний редактор – Леся Панько.

«Нові дні» («Nowi Dni») – ілюстрований місячник. Видавав П. Волиняк у власному однойменному видавництві в Торонто у 1950–97 рр. Публікував твори авторів-емігрантів, передруки творів українських письменників, літературну критику, публіцистику, некрологи, мемуари, біографічні нотатки. Редактори – П. Волиняк (1950–69 рр.), Д. Кислиця (1969–76 рр.), В. Сварог (1977–78 рр.), М. Далні (від 1978 р.).

«Нові обрії» («Nowi Obrji») – літературно-художній ілюстрований журнал. Виходив щокварталу у Гамбурзі від 1969 р. до 1975 р. Статті публікував українською та німецькою мовами. Висвітлював життя в Україні та за її межами, вміщував статті про українську культуру. Друкував поезії В. Симоненка, В. Сосяри, М. Рильського, Б. Олійника, І. Драча, Л. Костенко, а також твори В. Винниченка, Р. Іваничука, Д. Бедзика. Рубрики: «Хроніка культурного життя», «Українські розмаїтості», «Українці у всьому світі», «З мандрівок по пресі». Відповідальний редактор і видавець – Д. Ростовський.

«Нові шляхи» – літературно-науковий, мистецький і громадський журнал. Виходив щомісяця у Львові у 1929–32 рр. Засновник – однойменна видавнича спілка. Наклад 2500 примірників. Головну увагу приділяв українській літературі Галичини, радянської України, Закарпаття, також публікував твори російської, німецької, французької та інших літератур, аналітико-критичні статті з різних галузей науки та культури. На сторінках часопису друкувалися В. Бобинський, М. Калинчук, П. Дереш, А. Павлюк, В. Стефаник, Марко Черемшина, Ю. Опільський, О. Кобилянська, Я. Кондра, М. Бажан, Л. Дмитерко, П. Лісовий та ін. Редактор – А. Крушельницький. У 1933 р. замість «Нових шляхів» виходив часопис «Критика».

«Овид» («Horizon») – українськомовний ілюстрований літературно-мистецький журнал. Виходив у Буенос-Айресі, у 1957–76 рр. – у Чикаго (до 1961 р. – місячник, згодом – кварталник). Друкував матеріали з різних галузей науки, літератури, мистецтва й громадсько-політичного життя. Автори: Р. Завадович, Яр Славутич, І. Велигорський, Р. Туряньський, Г. Черінь, А. Юриняк, О. Роздольська. Видавець і редактор – М. Денисюк.

«Око світу» – ілюстрований журнал. Виходив у Монреалі у 1950, 1985–93 рр. два рази на місяць. Статті публікував українською та англійською мовами. Мета журналу – повідомляти українську діаспору про життя її країни. Друкував поезію Лесі Українки, Б. Лепкого, Р. Завадовича, Б.-І. Антонича, О. Олесь, Д. Павличка, Л. Костенко. Серед авторів: Т. Носко-Оборонів, Ю. Сальський, О. Вайценко, Г. Сенишин, В. Витвицький, Н. Марченко, Є. Оборонів, М. Лівицький, І. Самійленко, А. Бедрій, І. Завада, В. Домашовець, В. Онуфрієнко, М. Бей, Р. Рахманський, О. Сидор. Головний редактор – Р. Шульган.

«**Орлик**» – місячник культури і суспільного життя. Виходив українською мовою у таборі переміщених осіб у Берхтесгадені (Німеччина) від червня 1946 р. до березня 1948 р. Усього видано 22 числа. Друкував твори О. Ольжича, О. Теліги, Ю. Липи та ін., рецензії, повідомляв про події у світі. Рубрики: «Культурна хроніка», «З хроніки нашого життя», «З пресового фільму», «Таборова хроніка». Автори: О. Грицай, Т. Лапичак, М. Шлемкевич, П. Ковалів, В. Петров. Редактор – Т. Лапичак.

«**Патріархат**» – суспільно-релігійне видання УГКЦ. Засноване в 1967 р. у США Українським патріархальним товариством та Управою Українського патріархального світового об'єднання. У 1967–72 рр. виходив у Філадельфії та Нью-Йорку як кварталник, 1972–2002 – щомісячник. 1974 редакцією перенесено до містечка Моррістаун (шт. Гью-Джерсі), 2002 – Львова; нині видається кожні два місяці. До 1978 р. мав назву «За патріархат». Публікує статті на релігійні та теологічні теми, про стан Церкви в Україні, біографії релігійних діячів, хроніку подій. Автори: Т. Антошевський, А. Бабинський, О. Вакула, М. Васишин, О. Гірник, Ю. Гнатюк, Т. Гринчишин, І. Даниш, М. Димид, С. Дмитришин, І. Ісиченко, М. Карпінка, М. Крокош, М. Маринович, І. Музичка, В. Рудейко, Г. Селешук, М. Тимо, Т. Тимо, М. Філевич, О. Шкодзінська, І. Яців. Головні редактори: С. Прощик (1967–74 рр.), В. Пасічняк (1974–77 рр.), М. Галів, П. Дідула (1977–2008 рр.), А. Бабинський (від 2009 р.).

«**Письмо з Просвіти**». Орган товариства «Просвіта». Виходив у Львові у 1877–79 рр. як літературно-науковий місячник (редактори – О. Партацький, А. Вахнянин), від 1894 р. – як двотижневик, присвячений теорії та практиці просвітянської праці. Друкувався у 1893–94 рр. під назвою «Чи-

тальня», у 1894–96 рр. – «Читальня-Письмо з Просьвіти» (редактор – К. Паньківський). Від 1907 р. знову мав назву «Письмо з Просьвіти» (у 1907–08 рр. – місячник; у 1909–16 і 1921–22 рр. – двотижневик з новою нумерацією). Редакторами в цей період були Я. Весоловський (1907 р.), П. Огоновський (1907–08 рр.), Є. Озаркевич (1909–16 рр.), Ю. Балицький (1911–14 рр.), І. Брик (1922 р.). У січні 1923 р. змінив назву на «Народна Просвіта» (проіснував як місячник до 1927 р., редактори – В. Дорошенко, О. Терлецький). Головна мета – згуртувати навколо «Просвіти» український народ по обидва боки Збруча. У виданні вміщено патріотичні вірші, оповідання, повчальні розвідки із всесвітньої та української історії, статті про визначних українських письменників і діячів, значну кількість ілюстрацій. Автори: О. Охримович, І. Крип'якевич, В. Лотоцький, Г. Кузьма, М. Возняк, І. Німчук, В. Гнатюк, С. Русова, С. Сірополко, Г. Жук. Серед рубрик 1907–16 рр. – «Вісти з “Просьвіти”», «Наш поради́ник», «Всячина», «Праця і забава».

«**Пластовий шлях**» – неперіодичний журнал. Три перші числа вийшли в 1930 р. у Львові за редакцією С. Левицького. Після перерви, спричиненої ліквідацією «Пласту», відновлений на еміграції в Мюнхені у 1950–54 рр. за редакцією А. Фіголя; від 1966 р. до 2009 р. видавався в Торонто за редакцією Ю. П'ясецького (до 1968 р.) і О. Тарнавського. Основну увагу часопис зосереджував на проблемах збереження національно-етнічної ідентичності української спільноти за межами України. Рубрики львівського періоду: «Урядові вісти В. П. К.», «З пластового світу», «Огляди пластових журналів», «Огляд пластових книжок». Автори: О. Тисовський, А. Сербин, В. Пархут, В.-М. Янів, С. Охримович, Р. Верес та ін.

«**Побут**» – журнал. Орган Всеукраїнського етнографічного товариства. Виходив у Києві у 1928–30 рр. Усього видано 7 чисел. Публікував звіти діяльності Товариства та результати експедицій, організованих і здійснених ним, статті на етнографічні теми, про українську культуру та фольклор. У складі редколегії були: О. Малинка, А. Онищук, Н. Малеча.

«**Подбродка**» – гумористично-сатиричний журнал. Орган незалежної думки Подбродської колонії та околиць. Виходив щомісяця у 1923–25 рр. у Подбродах. Висвітлював діяльність Української господарської академії в Подбродах. Містив переважно малюнки, шаржі на відомих діячів еміграції. Об'єктами шаржів були Є. Маланюк, І. Шеремитинський, М. Косюра, М. Єремійв, М. Мухин, М. Шаповал, М. Грушевський та ін. Літературний матеріал, опублікований у часописі, – це байки, гуморески на теми еміграційного життя. Редагувала колегія. Видавав О. Льницький.

«**Подкарпатська Русь**» (від 1936 – «Підкарпатська Русь») – краєзнавчий журнал. Видання Педагогічного товариства Підкарпатської Русі. Виходив в Ужгороді від 1923 р. до 1936 р. (квартальник у 1923–24 рр., місячник у 1925–32 рр., річник у 1933–34 рр., дворічник у 1935–36 рр.). Друкував статті про історію Закарпаття, культуру, звичаї, визначних діячів краю, рецензії на наукові новинки, в яких ішлося про Підкарпатську Русь, висвітлював питання освіти, книгодрукування, розвиток шкільництва. Публікував твори художньої літератури (поезія Зореслава, Ф. Вільшицького (Ф. Потушняка), проза О. Маркуша, П. Міговка та ін.). Із виданням співпрацювали В. Гаджега, В. Гнатюк, І. Панькевич, А. Волошин. Рубрики: «Вѣсти из учительського життя», «Из культурного життя Подкарпатської Русі», «Из організаційного життя», «Педагогичнѣ вѣсти», «Бібліографія», «Рѣжнѣ вѣсти» та ін. Редколегія: І. Панькевич, П. Яцко, А. Штефан.

«Політичний інформаційний бюлетень» – місячник. Видавало Українське пресове бюро у 1934–37 рр. у Львові. Був органом, за допомогою якого політичні сили УНР на еміграції прагнули донести до загалу свій погляд як на політичне життя еміграції, так і на події в Україні. Містив статті, присвячені різним аспектам життя України (політика, економіка, освіта) та світу. Друкував повідомлення про нові книги, переважно політичного характеру, а також документи еміграційної влади. Регулярно вміщував листи з України, розповіді людей, які там побували. Часопис також подавав передруки із закордонних видань про Україну та СРСР. Через усі публікації проходила ідея державної незалежності України. Рубрики: «На сучасні громадсько-політичні теми», «З преси», «Ріжне», «З міжнародного життя», «З України й про Україну», «З раю». Автори: П. Шандрук, В. Юрченко, Л. Чикаленко, О. Вишнівський та ін. Редактор – Я. Тандюра.

«Пороги» – літературно-мистецький місячник. Виходив у Буенос-Айресі в 1949–57 рр. (у 1957 р. – щокварталу). Усього видано 79 чисел. Друкував здебільшого твори українських письменників (О. Драгоманова, О. Девлад, М. Величківський, Ф. Великохатко, І. Відмич-Бандура та ін.), які жили в Аргентині, а також переклади. Редактори – А. Галан, І. Качуровський.

«Поступ» – економіко-політичний журнал. Часопис інтернованих вояків Армії УНР. Вийшло одне число у Тарнові (Польща) у 1920 р. Видали члени Української народно-республіканської партії. Висвітлював політичне становище, економічні й господарські проблеми України, а також розглядав можливі шляхи її розвитку. Видавець і відповідальний редактор – О. Ковалевський.

«Поступ» – журнал релігійно-націоналістичного спрямування. Виник на базі однойменного журналу студентського Марійського товариства. Видавався у Львові в 1921–30 рр. як щомісячник (1923–28, 1929–30 рр.), двомісячник (1928 р.). До 1927 р. мав назву «Студентський вісник “Поступ”», згуртував молодь довкола ідеї захисту християнських цінностей, допомагав повірити у власні сили, не зламатися в час важких випробувань. Згодом почав виходити з підназвою «Вісник літератури й життя», розширивши коло читачів. Приділяв увагу історичній тематиці, знайомив з католицькою літературою Європи, проблемами української літератури, популяризував твори світових католицьких письменників. Рубрики: «Зі студентського життя», «Зі світа», «З Католицької Акції», «Для світла», «Це і те», «Оповідки», «Всячина», «Серед книг і журналів», «Видавничі новини», «Криве дзеркало». Друкувалися Б.-І. Антонич, Г. Костельник, Меріям (Г. Лужницький), П. Коструба, Т. Коструба, Б. Лепкий, Н. Павлосюк та ін. Вміщував переклади Г. Гайне, П. Верлена, М. Метерлінка, Р. Тагора, Я. Купали, Я. Коласа, Я. Бальмонта тощо. Додатки: «Наш прапор» (1921 р.), «Під ясным прапором» (1922–24 рр.), «Руханково-спортовий вісник» (1922–23 рр.). Редколегія: І. Гладилевич, Г. Лужницький, М. Мох, О. Мох, О. Надрага, Щ. Соколовський, М. Марисюк.

«Поступ» («Progress»). Орган Українсько-католицької митрополії в Канаді. Виходить від Вінніпезі з лютого 1959 р. як тижневик, з 1996 р. – двічі на місяць. Публікує статті на релігійні, культурні, історичні теми, звіти діяльності церкви в Канаді, Україні. Від 1960 р. видається однойменний англomовний додаток, від 1968 р. – додаток для дітей «Мій приятель». Рубрики: «Господарські вісті», «Слуга Божий Митрополит Андрей», «Євангеліє», «З життя наших парафій та організацій», «Наші завдання», «Вісті з

України та про Україну» та ін. Часопис редагували Р. Данилевич (1959–62 рр.), А. Курдидик (1962–70 рр.), о. С. Їжик (1970–95 рр.), А. Борис (1995–96 рр.), о. Я. Рудачек (від 1960 р. – редактор англomовної частини).

«**Похід**» – літературно-мистецький і науково-популярний місячник. Виходив у видавництві «Заграда» (Гайденау, Німеччина) українською мовою у 1946–47 рр. Усього видано 3 числа. Наклад 2000 примірників. Друкував статті про культуру та мистецтво, а також твори Г. Черинь, В. Барки, І. Тиверця, М. Ситника, В. Яніва, Ю. Клена, В. Домонтовича, Т. Осьмачки, Ю. Косача та ін. Рубрики: «Різне», «Критика й бібліографія».

«**Правда і воля**» («Truth and Liberty») – газета. Орган Українського народного дому. Виходила у Вінніпезі у 1929–32 рр. (щотижня, згодом – двічі на місяць). Публікувала статті на політичні теми, про профспілковий рух, критикувала сталінський режим. Головні редактори і співзасновники: М. Мандрика, Д. Гунькевич, Т. Томашівський.

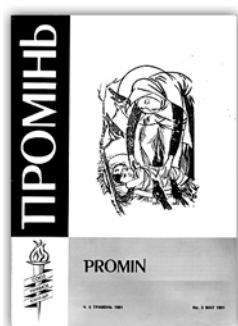

«**Пробоем**» – журнал. Виходив у Празі у 1933–44 рр. У 1933–39 рр. видавали закарпатські студенти, у 1940–43 рр. був місячником культури, політики, суспільно-громадського життя, мистецтва та літератури. Спочатку значну увагу приділяв політичним, національним, соціальним проблемам Закарпаття, студентським справам, літературі. У 1940–43 рр. часопис друкував переважно поезію, прозу, мистецтвознавчі статті, критику, хроніку. Активними авторами були поети «празької школи»: Є. Маланюк, О. Ольжич, О. Стефанович, І. Ірлявський, І. Наріжна, Ю. Клен, О. Теліга та ін. У 1942–43 рр. на сторінках журналу

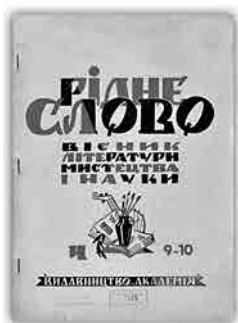
з'явилися твори письменників зі Східної України (Ю. Шевельов, Г. Соколенко, М. Драй-Хмара, Т. Осьмачка, В. Барка, О. Веретенченко, П. Самотній (Ротач), М. Гопало, В. Ревуцький, Є. Грицак, В. Козак та ін.). Друкував також твори репресованих у СРСР письменників та переклади античних і європейських поетів, зроблені М. Зеровим, М. Орестом та ін. Рубрики: «Студентський вісник», «Хроніка», «Вісти», «Рух молоді», «Жіночий куток» та ін. Від квітня 1934 р. виходив додаток «Народовець», у грудні 1939 р. – один випуск «На варті». Редактори – С. Росоха, Ю. Канє, Stepan Breza, А. Гарасевич, І. Бойчук, Vojtech Nemeš, Адальберт Немеш, І. Рошко.

«**Промінь**» – літературно-науковий журнал. Виходив у Чернівцях у 1921–23 рр. (нерегулярно). Видавали у 1921 р. Академічне товариство «Союз», а у 1922–23 рр. – Комітет молоді. Спочатку більшу частину видання займали публікації красного письменства, у подальшому редакція посилила суспільно-політичне звучання. Публікував матеріали, що стосувалися студентського життя, наукові дослідження молодих буковинців, критику й бібліографію. Друкував також твори Т. Шевченка, І. Франка, Лесі Українки, Ю. Федьковича, О. Кобилянської. Окремі номери часопису були повністю або частково присвячені ювілеям корифеїв української літератури. Проте найбільше уваги приділяв творам буковинських авторів, насамперед молодих (Д. Млаки, О. Вільшини (І. Воробкевича), Н. Падури, М. Підгірянки, І. Пігуляка, К. Поліщука, С. Гнідога). Рубрики: «Літературна хроніка», «Всячина», «Новинки». У 1922 р. вийшли додатки: «Ольга Кобилянська», «Віночок» (числа 1, 2), збірка новел «Сниться» О. Кобилянської. Автори: О. Вільшина, В. Залозецький, К. Ластівка, Д. Макогон, Д. Геродот та ін. Відповідальні редактори: В. Ткачук (1921 р.), І. Пігуляк (1922–23 рр.).

«Промінь» («Promin») – місячник. Орган Союзу українок Канади. Виходив від січня 1960 р. до 2001 р. у Вінніпезі. Значну увагу приділяв питанням виховання, збереження національної свідомості, домашньому господарству, народному мистецтву, літературі тощо. Друкував літературні твори й рецензії. Редактор – Н. Когуська.

«Рідне слово» – вісник літератури, мистецтва і науки. Видання Українського літературно-мистецького об'єднання при таборі Адміністрації Об'єднаних Націй для допомоги і відбудови. Виходив у Мюнхені у видавництві «Академія» від грудня 1945 р. до кінця 1946 р. (на правах рукопису). Друкував прозу (Ю. Тарнович, М. Бажанський), поезію (О. Теліга, О. Ольжич, М. Зеров, Ю. Липа, Т. Шевченко, Леся Українка, Віра Вовк), переклади (Р.-М. Рільке, Г. Гарніє), наукові праці (О. Грицай, П. Колісний, П. Ковалів, В. Лев, О. Бабій), портрети українських поетів (Т. Шевченка, Лесі Українки, І. Франка), рецензії (О. Грицай). Редактор – Т. Курпіта.

«Розбудова держави» («Rozbudova derzhavy») – журнал. Орган студентської націоналістичної організації «Зарево». Виходив щокварталу від 1949 р. у Мюнхені (на циклостилі), від 1951 р. – друком у Монреалі, від 1954 р. – у Клівленді, у 1955–57 рр. – у Денвері. Усього видано 22 числа. Спочатку був ідеологічним журналом студентів групи полковника А. Мельника, згодом – державницької думки. Також публікував статті про українську та радянську освіту. З часописом співпрацювали фахівці з різних галузей україністики. Редактори: М. Антонович (1949–54 рр.), Б. Винар (від 1954 р.).

«Руске слово» – тижневик. Орган Соціалістичного союзу робітників народу Воєводини. Заснований у Руському Керестурі у 1945 р. Від 1967 р. виходить у Новому Саді місцевим бачвансько-сримським діалектом, друкує сторінку українською літературною мовою. Має місячні додатки: «Літературне слово», «Піонерська заградка» (для дітей, від 1947 р.), «Мак» (для юнацтва, від 1972 р.), у 1952–54 рр. та від 1966 р. – літературно-мистецький кварталник «Шветлосц». Редактори: Ш. Чакан, Е. Джуња, Л. Такач, Ю. Варга, Ю. Латяк, М. Москаль.

«Самопоміч» – журнал. Виходив щомісяця як додаток до журналу «Економіст» у Львові у 1909–14 рр. Від 1911 р. видавався як брошура, в якій містилася одна або кілька статей економічної та спілчанської тематики. Призначений для членів кооперативів. Всебічно висвітлював кооперативний рух та економічне життя у Галичині, подавав матеріали про історію виникнення кооперації. Часопис порушував проблему неосвіченості українських господарників, пропагував необхідність здобуття кооперативного знання в школах. Рубрики: «Нові книжки», «З спілкового руху», «З економічного руху», «Всячина», «Книжки і часописи», «Господарські поради», «Торги» та ін. Найчастіше статті підписувалися криптонімами. Авторами були: І. Мартинюк, І. Темний, Й. Волошиновський, А. Жук, В. Павлюк. Редактор – А. Жук; відповідальний редактор – О. Саєвич.

«Самостійна думка» – літературно-науковий і суспільно-політичний журнал націоналістичного спрямування. Виходив у Чернівцях від січня 1931 р. до березня 1937 р. щомісяця, у 1932 р. – двічі на місяць. Був один із найкращих журналів, що сприяв духовному вихованню буковинців. Постійно відгукувався на найважливіші події українського та світового

життя, пропагував українську національну ідею, висвітлював проблеми виховання, освіти, культури, взаємин між Росією та Україною. Крім буковинських авторів, у часописі друкувалися письменники й публіцисти: У. Самчук, М. Мухин, О. Грицай, В. Сімович, С. Смаль-Стоцький, Д. Андрієвський, С. Русова, М. Чумак та ін. Публікував твори О. Кобилянської, Ю. Федьковича, С. Черкасенка. Важливе місце відводив критиці та бібліографії. Рубрики: «З наших сіл», «Література», «Театр», «Кіно», «Музика», «Пластичне мистецтво», «Архітектура» та ін. Як додатки виходили «Самостійна думка української матери» (1931–32 рр.) та «Державно-творча трибуна Буковини» (1932 р.). Редактор – С. Никорович (у співпраці з О. Ольжичем).

«Світ» – науково-популярний ілюстрований часопис. Виходив у Львові від квітня 1925 р. до грудня 1929 р. у видавництві «Друкар» (спочатку раз на два тижні, від 1924 р. – щомісяця). Наклад 2000 примірників (1929 р.). Друкував статті про життя українців у Галичині, Наддніпрянщині, в еміграції, про досягнення малярства, скульптури, театру, кіно, спорту, науки й техніки. Публікував художні твори М. Рудницького, П. Карманського, Б. Лепкого, В. Самійленка, М. Вороного, П. Тичини, В. Сосюри, М. Семенка, В. Стефаника, Остапа Вишні та ін. Світову літературу представляли переклади творів А. Барбюса, Ш. Бодлера, С. Єсеніна, Жорж Санд, Дж.-Р. Кіплінга, М. Лермонтова, Дж. Лондона, М. Метерлінка, Гі де Мопассана, Ф. Ніцше, А. Рембо, Р.-М. Рільке, Р. Тагора, С. Цвейга та ін. Рубрики: «Зі світу», «З концертної зали», «Графологічний куток», «Веселий куток», «Загадки», «Нові книжки й видання», «Листування редакції», «Бібліографія». На першій сторінці вміщував картини Т. Шевченка, О. Новаківського, О. Кульчицької, фото С. Крушельницької, І. Франка, пейзажі. Поміж текстом часопису – фото відомих українських та зарубіжних політичних і куль-

турних діячів, науковців, спортсменів, сцени з театральних вистав та фільмів. «Світ» мав власного фотокореспондента – Л. Янушевича. Редактор – С. Микитка.

«Світло» – журнал. Єдиний до 1917 р. педагогічно-освітній місячник у Центральній і Східній Україні. Виходив у Києві у 1910–14 рр. у видавництві «Український учитель». Усього видано 36 чисел. Співзасновником, співредактором та активним дописувачем була С. Русова, яка опікувалася питаннями відродження національної системи освіти, розробкою основ української школи. Журнал містив педагогічно-методичні статті, порушував питання дошкільного виховання, шкільної й позашкільної освіти. Авторами статей були Х. Алчевська, Є. Вировий, Н. Григорійв, В. Дорошенко, С. Єфремов, Ф. Матушевський, В. Прокопович, Ю. Сірий та ін. Друкувалися також письменники С. Васильченко, Л. Пихаревський, П. Тичина, А. Тесленко. Часопис зазнавав утисків російської влади. Традиції «Світла» продовжувала «Вільна українська школа» (у 1917–19 рр.). Редактори – Г. Шерстюк, від 1911 р. – його дружина Л. Шерстюк.

«Світло» («The Light») – українсько-католицький церковно-релігійний ілюстрований часопис. Видання отців Василян. Виходить від 1937 р. у Мондері (Альберта), від 1949 р. – у Торонто (спочатку раз на два тижні, від 1955 р. – щомісяця). Публікує новини Церкви, статті на релігійні, культурні та історичні теми. Від 1940 р. видає річний альманах. Редактори – о. М. Романович (1938–43 рр.), А. Трух (1943–46 рр.), І. Назарко (1946–48 рр.), В. Дрібненький (1948–53 рр.), М. Соловій (1953–63 рр.), О. Купранець (1964–88 рр.), Н. Свірський (від 1988 р.), нині – В. Цимбалістий.

«Свобода» («Svoboda») – газета. Виходить від 15 вересня 1893 р. спочатку як двотижневик, від березня 1894 р. – тижневик, від серпня 1914 р. – тричі на тиждень, від січня 1921 р. – п'ять разів на тиждень. Видавалася в різних містах США: Джерсі-Сіті (1893–95 рр., від 1911 р.), Шамокіні (1895–96 рр.), Маунт-Кармелі (1896–1900 рр.), Оліфанті (1900–03 рр.), Скрентоні (1903–06 рр.), Нью-Йорку (1903–11 рр.). Ініціатор створення Руського, згодом Українського народного союзу, спочатку неофіційний, від 1908 р. його офіційний орган. До 1903 р. виходила етимологічним, пізніше фонетичним правописом. Інформує про життя українців у США, відіграє визначну роль у зміцненні національної свідомості в середовищі української еміграції. Видавала серії популярних брошур, англomовних видань про Україну. У 1927–33 рр. публікувала як додаток кварталник «Ukrainian Juvenile Magazine», від 1933 р. – англomовний додаток «The Ukrainian Weekly», додатки для дітей «Цвітка» (1914–17 рр.), «Веселка» (від 1954 р.). У 1952–53 рр. друкувала літературний додаток, а 1963–71 рр. – англomовну енциклопедію у 2-х томах за редакцією В. Кубійовича «Ukraine: A Consize Encyclopedia». Наклад у 1970-і рр. сягав 19 000 примірників. Редакторами були о. Г. Грушка (до 1895 р.), о. Н. Дмитрів і о. І. Констанкевич (до 1897 р.), о. С. Макар (до 1900 р.), о. І. Ардан (до 1907 р.), А. Цурковський (до 1909 і 1911 р.), О. Стеткевич (1910 і 1912–19 рр.), В. Лотоцький (до 1926 р.), О. Рев'юк (до 1933 р.), Л. Мишуга (до 1955 р.), А. Драган (1955–78 рр.), В. Тершаковець (1979–80 рр.), З. Снилик (1980–98 рр.), Р. Галешко (1998–2000 рр.), І. Яросевич (2000–07 рр.), Р. Гадзевич (від 2007).

«Свобода» – журнал. Видавало Подільське просвітне кооперативне товариство. Виходив двічі на місяць у 1918 р. у Зальцвелді (Німеччина). Усього вийшло 4 числа. Часопис уміщував статті про сільське господарство (птахівництво, садівництво, тваринництво) і кооперацію та історію кооперативного руху. Редактор – В. Бахталовський.

«Селянин» – журнал. Орган Револуційної української партії. Виходив щомісяця у 1903–05 рр. за фінансової підтримки Є. Чикаленка спочатку в Чернівцях (1903 р.), від 1904 р. – у Львові. Наклад близько 1000 примірників. Видано 34 числа. Більшість матеріалів, що друкувалися, були анонімними. Висвітлював переважно інтереси сільської бідноти. Уже з першого року видання активно поширював радикальні ліві соціалістичні ідеї. Розглядав проблеми сільського шкільництва, займав відкрито непримиренну позицію щодо релігії, церкви. Час від часу друкував художні твори, зокрема з «Кобзаря» Т. Шевченка, вірші й оповідання В. Винниченка, П. Сулими та ін. Рубрики: «Що діється на Україні», «Дні революції в Росії». Редактори: Л. Когут (1903 р.), А. Зеліб (1904 р.), М. Ганкевич (1904 р.), С. Вітик (1905 р.).

«Січові вісти» – перший український військовий часопис. Орган Українського січового союзу. Виходив щомісяця у Львові в 1912–14 рр. як додаток до «Громадського голосу» (під назвою «Січові вісти») та у 1922–24 рр. Провідне місце на сторінках часопису посідали матеріали про січовий рух краю, а також з історії Запорозької Січі й українського козацтва. Від 1922 р. збільшилася кількість публікацій суспільно-політичної та культурно-освітньої тематики. Рубрики: «Січовий порадник», «З наших товариств», «Що чувати в світі?», «Всячина», «Зі спорту», «Із преси», «Надіслане», «Оцінка книжок». Вміщував також поетичні твори Т. Шевченка, С. Руданського, І. Франка, Д. Макогона, М. Степаненка, Г. Бутинського, Я. Цурковського, Б. Лепкого, П. Карманського, повісті та оповідання П. Куліша, О. Білозерського, Р. Сказинського та ін. Редактори: Д. Катамай (1912–14 рр.), Р.-М. Дашкевич (1922–24 рр.).

«Скандинавські вісті» («Skandinavski visti») – інформаційний бюлетень. Орган української громадської думки. Виходив у Стокгольмі (Швеція) від 1954 р. протягом кількох десятиріч 1–3 рази на рік. Друкувався українською та шведською мовами. Містив публікації шведської та європейської преси з української тематики, статті про українську культуру та історію. Випуск припинено через брак коштів. Видавець та редактор – Б. Залуга.

«Слово підгаєчан» – бюлетень. Орган Головного комітету підгаєчан. Виходив двічі на рік від квітня 1970 р. в Детройті, від 1990 р. до 1997 р. – у Клівленді. Наклад періодично змінювався від 1200 (1977 р.) до 400 (1983 р.) примірників. Інформував про діяльність Комітету, друкував художні твори, хроніку, мемуари. Редактори – О. Макогін (1970–71 рр.), В. Папіж (1972–89 рр.), В. Ліщинецький (від 1990 р.).

«Смолоскип» («Smoloskyp») – журнал української молоді. Виходив у 1952–68 рр. у Парижі: до 1956 р. – як молодіжна сторінка при «Українському слові», згодом – як самостійний журнал (130 випусків). На сторінках видання вміщувалися публікації, присвячені студентській проблематиці, творчості «шістдесятників» з України, передруковувалися їхні твори. Засновник та редактор – О. Зінкевич.

«Смолоскипи» – місячник молоді. Виходив у Львові у 1927–29 рр. У 1927–28 рр. був органом Союзу української національної молоді. Присвячений проблемам виховання молоді. Інформував про міжнародні події, діяльність гуртків української молоді, розвиток українського студентського руху як у Галичині, так і за її

межами. Друкував короткі анотації на історичні, публіцистичні та художні твори. Вміщував також поетичні твори І. Франка, О. Олесея, Ю. Косача. Рубрики: «Крізь політичну призму», «З нашого руху», «Студентські справи», «В чужих країнах», «Прочитай», «Бібліографія». У 1928 р. вийшов додаток із однойменною назвою. Редактор – О. Боднарович.

«Соборна Україна» («L'Ukraine Unie») – незалежний українознавчий збірник. Виходив у Парижі неперіодично від грудня 1941 р. до липня 1944 р. (наклад 50 примірників) та від січня 1947 р. (у 1949–53 рр. під назвою «Україна»). Мав сторінку, присвячену Франції. У збірнику переважали статті історичної тематики, зокрема з історії французько-українських взаємин, історії українських земель, культури українців та інших народів, документи і забуті сторінки, цінна бібліографія і спогади (Є. Бачинського, Б. Крупницького, Д. Оляничина, Н. Полонської-Василенко, Ю. Тищенко). Рубрики: «Література і мистецтво», «Критика і бібліографія», «Полиця архівара-бібліофіла», «Документи», «Забуті сторінки», «Про згаслих», «Науково-культурна хроніка», «Наші відгуки», «Огляд і рецензії», «Україніка». Редактор – І. Борщак.

«Соціал-демократ» («Le Social Democrate»). Орган закордонних організацій Української соціал-демократичної робітничої партії (УСДРП). Виходив неперіодично у 1929–38 рр. у Подєбрадах. Всього видано 21 число. Припинив існування у зв'язку з самоліквідацією УСДРП. Автори часопису ставили за мету сконсолідувати тогочасне покоління в політично оформлену силу, яка була б спроможна боротися за своє соціальне й національне визволення. Видання критикувало ідеологію безпартійності, інертність та аполітичність певних кіл української інтелігенції. Друкувало інформацію про конферен-

ції, збори та інші організаційні заходи УСДРП, діяльність соціал-демократів в інших країнах. Рубрики: «З життя партії», «З політичного життя», «З преси», «З України», «Листи з України». Автори – провідні політичні та громадські діячі на еміграції, а саме: П. Феденко, С. Гольдельман, В. Старосольський, В. Дорошенко, І. Мазепа, О.-І. Бочковський, М. Добриловський. Редактор і видавець – О. Козловський.

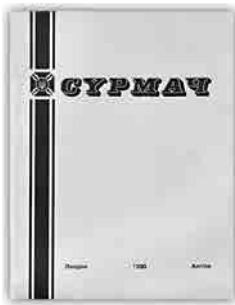

«Студенський шлях» – журнал. Видання Союзу українських студентських організацій під Польщею, від 1933 р. – Центрального союзу українських студентів. Виходив щомісяця у Львові від березня 1931 р. У жовтні 1934 р. заборонений польською владою. Всього опубліковано 42 числа. Поширював ідеологію Організації українських націоналістів між студентами-українцями, популяризував українських героїв-націоналістів та друкував твори членів літературної групи «Листопад». При журналі виходила «Бібліотека видань». Редагували: М. Дужий (до червня 1932 р.), В.-М. Янів (1932–34 рр.), Р. Арпад-Березовський, О. Матла (два останні числа).

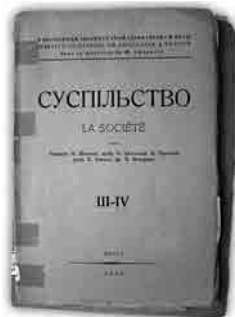

«Сурма» – журнал. Орган закордонних частин Організації українських націоналістів (ОУН). Виходив щомісяця українською мовою у Мюнхені у 1949–54 рр. Редактор – С. Ленкавський. Друкував політичні аналізи та ідеологічні статті, документував підпільні операції ОУН в Україні. Після здобуття незалежності Україною і перенесення на її територію органів ОУН журнал «Сурма» використовувався як внутрішньоорганізаційний друкований орган. У 2009 р. за рішенням Проводу українських націоналістів став загальновідкритим.

«Сурмач» – журнал. Орган Об'єднання бувших вояків-українців у Великій Британії. Виходив у Лондоні у 1955–97 рр. спочатку як місячник, згодом – кварталник, від 1960 р. – щорічник. Уміщував матеріали про діяльність Української Повстанської Армії, наслідки Другої світової війни для українського народу, радянську армію. Автори: М. Верес, С. Єфремов, М. Слобожанин, М. Молявко, Б. Бора, Я. Курдидик, М. Ростун, Ю. Маєрник, Р. Данилевич, В. Гоцький, Л. Яцкевич, Ф. Сав'юк, І. Машак, І. Джуджора, М. Рощенко. Головний редактор – С. Фостун.

«Суспільство» («La Société») – збірник. Видання Українського інституту громадознавства в Празі. Виходив у Празі у 1925–26 рр. Всього надруковано 2 подвійних числа. Одне з основних завдань – організація української науково-суспільної думки. Публікував праці на соціологічні, політичні, економічні теми, які відповідали вимогам наукової об'єктивності. Аналізував особливо важливі й цікаві видання українських та іноземних авторів, розкривав їхній основний зміст і завдання. Рубрики: «Обговорення літератури», «Рецензії та бібліографія». Автори – переважно працівники Інституту й кореспонденти, а саме: М. Шаповал, С. Чепін, М. Курах, М. Мухин, С. Русова, М. Мандрика тощо. Редактор – М. Шаповал.

«Свѣтъ» – ілюстрований журнал літератури й мистецтва. Виходив у Львові у 1906–07 рр. спочатку як орган молодого покоління українських письменників кінця XIX – початку XX ст. (відображав літературні тенденції, характерні для цього покоління; основне редакційне ядро складали «молодомузівці»), у 1907 р. – з підназвою «Ілюстрована часопись для руских родин». Відновлений у 1917 р. з назвою «Свѣтъ» (проіснував до 1918 р.). Друкував літературно-критичні матеріали, зокрема рецензії на літературні

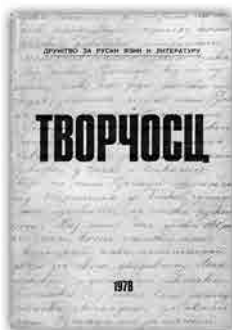
твори, журнали, бібліографічні огляди, переклади із зарубіжних літератур (Г. Гайне, Л. Якубовського, Е. По, Гі де Мопассана, А. Франса та ін.). Надбанням журналу стали роман М. Старицького та Л. Старицької-Черняхівської «Богдан Хмельницький», п'єса «Сава Чалий» І. Карпенка-Карого, твори В. Щурата, С. Кричевського, новели Ю. Кміта, публіцистика, літературно-критичні статті В. Будзиновського та ін. З виданням співпрацювали О. Маковей, О. Кобилянська, Олена Пчілка, П. Капельгородський та ін. Вміщував репродукції творів видатних художників, портрети гетьманів України, фотографії історичних пам'яток, визначних діячів кінця ХІХ – початку ХХ ст. Широко висвітлював театральну тематику, огляди преси. Рубрики: «Рецензії», «Історично-літературні дописки», «Бібліографія», «Із театру», «На біжучі теми», «З життя», «Замітки», «Із музики», «Всячина». Редакційний комітет: В. Бирчак, М. Яцків, П. Карманський, О. Луцький, Д. Лукіянович, В. Будзиновський, М. Голубець.

«Сьогодні і минуле» («Siohoczasne j mynule») – науковий журнал. Видавало у Львові Наукове товариство імені Шевченка як місячник у 1939 р. з підназвою «Вісник українознавства» за редакцією І. Раковського (фактично В. Сімовича, який очолював колегію референтів). Вийшло 4 числа (числа 3–4 присвячені 125-річчю від дня народження Т. Шевченка). Публікував статті з економічних, природничих та технічних дисциплін, з археології, історії, історії літератури, літературознавства, мовознавства, мистецтвознавства, етнографії. У 1948–49 рр. видання відновлено на еміграції (у Мюнхені) за редакцією З. Кузелі; вийшло 3 числа (числа 2–3 присвячені проблемам українського життя в таборах переміщених осіб, редактор О. Кульчицький).

«Табір» – воєнно-науковий журнал. Заснований з ініціативи С. Петлюри для інтернованих українських вояків, які опинилися на території Польщі. Виходив у 1923–39 рр. (з перервою у 1925–26 рр.): у Каліші (1923–24 і 1928–29 рр.) і та Варшаві (1927 і від 1930 р.) у видавництві «До зброї». Наклад 1000 примірників. Усього видано 37 чисел. Завдання часопису – поширювати військові знання серед українців та плекати ідею визволення Батьківщини. Містив матеріали про визвольну боротьбу, з питань військо- і війнознавства. Окремий розділ присвячено розвитку, становленню та функціонуванню української військової термінології. Журнал уміщував хроніку та бібліографічний список або коротке обговорення змісту. Бібліографія дозволяла читачеві поглибити знання з конкретної теми. Друкував також рецензії, офіційні декларації, розпорядження й накази уряду УНР та Головної команди Армії УНР. Після відновлення часопису в 1927 р. у ньому з’явилися також літературні твори. Від 1936 р. додавалася вкладка французькою мовою – «Le Camp». Автори: С. Дельвіг, В. Колосовський, Ю. Наumenко, Т. Омельченко, Ю. Тимошенко та ін. Редактор – В. Куш.

«Творчосц» – науковий щорічник. Орган Товариства руської мови і літератури в Югославії. Виходить у Новому Саді від 1975 р. Містить статті з проблем розвитку мови югославських русинів, літератури, етнології, огляди, критику, рецензії, хроніку. До 1987 р. вийшло 13 книг. У 1988 р. назву змінено на «Studia Ruthenica» з новою нумерацією. Видання стало органом Товариства руської мови й літератури та кафедри руської мови й літератури Новосадського університету. Головний і відповідальний редактор – Ю. Тамаш.

«Технічні вісти» – ілюстрований журнал. Орган Українського технічного товариства. Виходив у 1925–39 рр. у Львові (у 1925–26, 1937–39 рр. – щомісяця, у 1927–

30, 1935–36 рр. – щокварталу, у 1931–35 рр. – раз на два місяці). Наклад 600–1000 примірників (1937 р.). Одне із найвагоміших періодичних фахових видань Галичини 20–30-х рр. ХХ ст. Присвячений питанням техніки та розвитку української промисловості. Містив оригінальні наукові праці українських інженерів, реферати з сучасного стану окремих галузей технічних наук, звіти з технічних часописів, огляд найновіших здобутків технічних наук. Журнал доповнював і збирав українську технічну термінологію, звертав увагу на український промисел, кооперацію, друкував звіти про діяльність громадських та фахових організацій. Рубрики: «З будівельного руху», «Новинки», «Термінологічний куток», «З Українського технічного товариства у Львові», «Особисті вісті», «Надіслані книжки і журнали», «З Радянської України» тощо. Матеріал подавав за порозділовим принципом: «Гірництво, гірнича геологія», «Металюргія», «Хемія, технологія», «Машинознавство, теплотехніка», «Електротехніка», «Землемірство, комасації», «Водне будівництво, меліорації», «Шляхи, мости, залізниці», «Архітектура», «Агрономія, лісництво» та ін. У 1933–35 рр. виходив додаток «Звідолення Українського технічного товариства». Автори: О. Барщівський, О. Бобикевич, І. Брилинський, М. Бучинський, Є. Вертипорох, А. Галька, Г. Герасимович, Л. Грабина, Д. Желехівський, О. Квас, В. Лучків, І. Мартинюк, І. Озаркевич, М. Савчук та ін. Редакцію очолювали: А. Корнелля (1925 р.), Я. Стефанович (1925–26 рр.), І. Кандяк (1926–28, 1930–33 рр.), С. Пастернак (1933–38 рр.), А. Фіголь (1939 рр.).

«Технічно-господарський вісник» («Technisch-wirtschaftliche mitteilungen zeitschrift ukrainischer ingenieure») – часопис українських інженерів, техніків і економістів. Видавала Секція українських інженерів і техніків при Українському національному об'єднанні у Празі в 1941 р. Усього вийшло 5 чисел.

Містив статті про організацію праці, планування, регулювання господарства, організацію і ведення дослідництва; підтримку фахового шкільництва й фахової освіти загалом; фахову термінологію та літературу. Публікував огляди найновіших досягнень та перспективи майбутнього розвитку. Окрему увагу автори часопису звертали на ознайомлення з технічно-господарським життям за кордоном, передусім у Німеччині та Італії. Головний редактор – П. Герасименко.

«Трибуна України» – неперіодичне видання Українського центрального комітету. Фактично неофіційний орган УНР на еміграції. Виходило у 1923 р. у Варшаві. Всього видано 7 чисел. Інформувало про життя українців на еміграції, міжнародну ситуацію, публікувало видавничі новини. Рубрики: «На сучасні теми», «На чужині і дома», «Нові книжки», «З українського життя». Автори: С. Торнтон (С. Петлюра), О. Саліковський, Д. Дорошенко, А. Лукашевич. Редагував О. Саліковський.

«Тризуб» («Trident») – журнал. Виходив щотижня в Парижі у 1925–40 рр. Орган української національно-державної думки, заснований з ініціативи С. Петлюри. Перший у Європі українськомовний тижневик. Присвячений політиці, культурі, громадському життю та мистецтву. Головна мета – об'єднання всіх українців західної діаспори довкола ідеї відродження Української держави. Авторами статей були такі відомі особистості, як С. Петлюра, О. Саліковський, О. Лотоцький, Є. Чикаленко, В. Садовський, О. Шулгин, М. Ливицький, В. Королів-Старий. Пізніше до них приєдналися С. Наріжний, О. Білоусенко, С. Сірополко, Д. Дорошенко, Ю. Горліс-Горський, Є. Онацький та ін. Від 1926 р. з'явилися фотоілюстрації. Особливістю художньо-технічного оформлення «Тризуба» було те, що протягом чотирнадцяти років (1925–39 рр.) він випускався без обкладинки. Логотип видання подавався у верхній частині першої сторінки, під ним відразу ж незмінно розпочиналася пе-

редова стаття. У 1938–39 рр. журнал видавав систематичні додатки: «Наша жінка на чужині» (редактор З. Мірна), «Трибуна молодих» (редактор Б. Ольхівський), «Пласт на чужині» (редактор С. Нечай), «Наші діти на чужині» (редактор С. Сірополко). Редактори – В. Прокопович, О. Шульгин (1940 р.).

«**Україна і світ**» («Ukraine und die Welt») – неперіодичний журнал. Виходив у 1949–76 рр. у Ганновері (Німеччина). Усього видано 28 чисел. Присвячений питанням культури, літератури, мистецтва та громадського життя. Містив матеріали з археології Причорномор'я, історії Грузії, літературні твори українських авторів, переклади європейської класики (М. Буонаротті, В. Шекспіра, Ш. Руставелі, М. Сервантеса), а також переклади творів українських поетів різними мовами (Л. Костенко, Д. Павличко, І. Франко, П. Тичина, І. Драч, Леся Українка). Друкував статті українською, англійською, німецькою мовами, містив багато ілюстрацій. З виданням співпрацювали В. Державин, І. Костецький, Е. Котмаєр, В. Орест, В. Барка та ін. Видавець і редактор – І. Сапіга.

«**Українка в світі**» – журнал. Орган Світової федерації українських жіночих організацій (СФУЖО). Виходить щокварталу від 1962 р. у Філадельфії, згодом – у Детройті, від жовтня 1963 р. – у Торонто. Спрямований на координацію діяльності товариств – членів СФУЖО; помітне місце займає обговорення актуальної жіночої проблематики; публікує інформацію про сучасне становище жінки в Україні, про видатних українок (Леся Українку, А. Ахматову, А. Горську), рецензії. Щорічно від 1973 р. як додаток виходить англomовне видання «Ukrainian woman in the world» за редакцією Г. Мазуренко (1973–98), В. Маланчій (1999–2004 рр.), А.-М. Шепетик (від 2005 р.). Головні редактори українськомовного видання – І. Пеленська (1966–82 рр.), Я. Зорич (1983–2002 рр.), І. Кушпета (2003–05 рр.), Г. Ковалевич (від 2006 р.).

«Українська літературна газета» – місячник літератури, мистецтва, критики, наукового і громадського життя. Неофіційний орган Об'єднання українських письменників заслання. Виходила у Мюнхені від липня 1955 р. до 1960 р. Висвітлювала літературні та мистецькі процеси в еміграції та радянській Україні. Вміщувала твори письменників А. Жука, В. Дорошенка, Є. Маланюка, Д. Чижевського, Ю. Шевельова, В. Барки, Г. Костюка, О. Ізарського, Ю. Гірняка. Редактори – І. Кошелівець та Ю. Лавріненко. Від січня 1961 р. на базі «Української літературної газети» й «Сучасної України» виходить журнал «Сучасність».

«Українська музика» – місячник. Орган Союзу українських професійних музик у Львові. Виходив у Стрию (від березня 1937 р.) та у Львові (березень–червень 1939 р.) за сприяння Наукового товариства імені Шевченка. Друкував статті з історії української музики, про взаємини української та інших музичних культур, висвітлював творчість окремих композиторів, проблеми музичної термінології і педагогіки, публікував рецензії, критику, бібліографію, хроніку музичного життя. Рубрики: «Хроніка й рецензії», «З Великої України», «Радянська музика», «Дописи з краю», «Музичні події в світі», «З музичної термінології», «Пресовий фонд», «Листування редакції й адміністрації». У 1938 р. почав виходити неперіодичний «Нотований додаток» до журналу. Автори: В. Витвицький, С. Людкевич, Ф. Шешко, Ф. Колесса, Д. Антонович, А. Рудницький. Головний редактор – З. Лисько. Члени редколегії: В. Барвінський, В. Витвицький, Р. Савицький, Ф. Шешко.

«Українська хата» – літературно-художній, критичний та публіцистичний журнал. Виходив щомісяця від березня 1909 р. до серпня 1914 р. у Києві. Всього 66 чисел. Завдання журналу редакція визначила так: прине-

сти «помочі і світла в темну українську хату». Помітне місце займала літературна критика, громадсько-культурна публіцистика, де найактивніше виступали П. Богацький, М. Євшан, М. Шаповал (М. Сріблянський). Дописувачі: О. Журлива, Г. Хоткевич, П. Тичина, М. Рильський, Г. Журба. Часопис друкував твори О. Олесья, Г. Чупринки, М. Вороного, О. Кобилянської, В. Винниченка, Б. Лепкого, М. Семенка, В. Свідзінського тощо. Публікував переклади з П. Альтенберга, С. К'еркегора, Сюллі-Прюдома, П. Нанесена, Ю. Словацького, М. Метерлінка, К. Гамсуна, Ш. Бодлера, Г. Манна та ін. Пропагував нові мистецькі течії: модернізм та імпресіонізм. Регулярно вміщував огляди книжок, що з'являлися в Галичині, Наддніпрянщині. Редактори – П. Богацький, М. Шаповал.

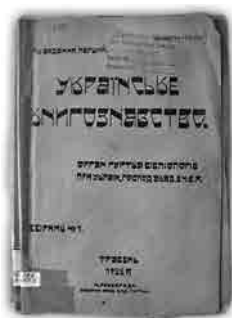
«Українська школа» – науково-педагогічний журнал. Видання товариства «Учительська громада» у Львові. Виходив у 1909–18 рр. під назвою «Наша школа», у 1925–39 рр. – у друкарні Наукового товариства імені Шевченка під останньою назвою з перервою в 1935–37 рр. зі змінною періодичністю: переважно кварталник (1925–31 рр.), місячник (1932, 1933 р.), річник (1934 р.), піврічник (1938, 1939 р.). Наклад 500 прим. (1930 р.). Присвячений педагогіці й методиці роботи в школах та організаційним справам товариства. Друкував розвідки з педагогіки, дидактики, методики викладання, літературознавства, критики, шевченкознавства. Публікував матеріали про психофізичні особливості учнів різного віку, мораль у школі, про напрями виховання (етичне, релігійне, родинне, статеве), про історію розвитку українських навчальних закладів. Структура часопису складалася з рубрик: «Рецензії», «Бібліографія», «Огляди», «Організаційні справи». Автори: Я. Біленький, Є. Грицак, С. Смаль-Стоцький, С. Русова, М. Возняк, І. Крип'якевич, М. Струтинський, В. Чапля. При журналі виходила «Бібліотека “Української школи”». Редактори – Г. Микетей (1925, 1928–30, 1938, 1939 рр.),

М. Струтинський (1926 р.), Ю. Рудницький (1926–27 рр.), П. Сиротюк (1928, 1930–34, 1938, 1939 рр.), Я. Біленький (1934 р.).

«Українське життя» («Ukrainian Life») – газета. Орган однойменної спілки. Виходила в Чикаго в 1955–85 рр. (спочатку тижневик, від 1966 р. – двотижневик). Наклад 1800 примірників (1970 р.). Була позапартійним виданням, що часто критикувало діяльність еміграційних організацій і сприяло утвердженню демократичних ідеалів. Редактори – М. Семчишин, Т. Курпіта, Т. Лапичак (1961–75 рр.), І. Яремко, Ю. Степовий.

«Українське книгознавство» – збірник. Орган гуртка бібліологів при Українській господарській академії в Чехо-Словацькій Республіці. Виходив неперіодично у 1922 р. у Подєбрадах (перше число видано у Варшаві) з ініціативи Л. Биковського (редактор). Наклад 150 примірників. Усього вийшло 3 числа. Видання аналізувало розвиток бібліотечної справи на теренах України та Чехії, вмшувало матеріали з історії бібліографії, простежувало етапи створення, діяльність та перспективи Національної бібліотеки в Києві, надрукувало кілька покажчиків періодичних видань та книжок. Серед авторів – С. Русова, І. Кривецький.

«Українське православне слово» («Ukrainian Orthodox Word») – журнал. Орган Української православної церкви в США. Виходив від 1950 р. до листопада 2007 р. спершу в Нью-Йорку, від 1951 р. – у Бавнд-Бруку (шт. Нью-Джерсі). Був наступником «Дніпра» – першого офіційного органу Церкви, від 1967 – виходить самостійним журналом «Український православний світ». Від 1951 р. мав англomовну сторінку.

Містив статті на церковні, суспільно-громадські, історичні теми, звернення церковних діячів, новини Церкви, інформацію про історію православної церкви в Україні. Серед співробітників – І. Власовський, о. Ф. Кульчинський, Є. Бачинський, В. Завітневич, П. Ковалів та ін. Редакторський колектив: Ю. Бобровський, І. Гундяк, Ф. Істохін, А. Котович, І. Крет, Г. Павловський, митрополит М. Скрипник, П. Фалько.

«Український медичний вісник» («Ukrainian Medical Review») – збірник клінічної та суспільної медицини. Виходив неперіодично у Празі у 1923–25 рр. з ініціативи Спілки українських лікарів у Чехо-Словаччині. Вийшло 6 чисел. Кожен збірник мав обсяг понад 100 сторінок. Деякий час був єдиним медичним виданням, що виходило українською мовою. Більшу частину займали статті теоретичного та науково-практичного характеру. Часопис ознайомлював українських лікарів-емігрантів з медичним життям в Україні, з поступом західноєвропейської медицини; вмщував відомості про нові досягнення світової медицини у різних галузях. Звертав увагу на розроблення медичної української термінології, містив інформацію про діяльність різних лікарських організацій, перебіг конгресів та з'їздів лікарів. Збірник публікував оригінальні праці як із клінічної, так і з теоретичної медицини та соціальної гігієни й евгеніки. У рубриці «Бібліографічні замітки» подавав новинки книговидавництва у галузі медицини. Редактор – Б. Матюшенко.

«Український самостійник» («Ukrainskuj Samostijnyk») – політично-інформативний журнал. Виходив у Мюнхені у 1950–75 рр. спочатку щотижня як напівофіційний орган Закордонних частин Організації українських націоналістів (С. Бандери; ЗЧ ОУН) за редакцією К. Кононенка, С. Ленкавського, Д. Штикала, З. Пеленського. Висвітлював політич-

ні новини. Після розколу в ЗЧ ОУН (лютий 1954 р.) часопис став виданням фракції ОУН за кордоном (редактори – З. Пеленський, Б. Кордюк і Л. Ребет), а ЗЧ ОУН почали видавати свій тижневик «Шлях перемоги». Від вересня 1957 р. виходив як місячник політики, культури й суспільного життя, від 1975 р. – у збільшеному об’ємі як кварталник. Видає 212 чисел. Журнал обстоював позиції демократичного націоналізму, був форумом обговорення різних суспільних, політичних, культурних і релігійних питань, зокрема багато уваги приділяв проблематиці УРСР, діаспорі, національним меншинам та взаєминам українців з іншими народами. У січні 1976 р. «Український самостійник» формально об’єднався з журналом «Сучасність». Головними редакторами у 1957–58 рр. були Л. Ребет, В. Маркусь; від 1959 р. – редколегія: Б. Кордюк, В. Маркусь і А. Камінський.

«Український селянин». Видання Союзу земель Соборної українсько-селянської партії. Виходило щомісяця під назвою «Українська земля» у Нью-Йорку у 1951–53 рр. та як «Український селянин» у Мюнхені у 1954–62 рр. Призначене для емігрантів з Центральної та Східної України. Редактори – В. Дубровський (1954–55 р.) і Ю. Семенко (1955–62 р.). У 1970-х рр. відновлено «Українську землю» як щорічник. У 1988 р. видано 15 число. Вміщував статті на політичні, культурні теми, рецензії, листи до редакції. Серед рубрик – «Листування. Рецензії».

«Український скиталець» – ілюстрована газета. Орган військової еміграції земель ЗУНР (Української галицької армії). Виходила у 1920–23 рр. у Ліберцях, Йозефові й Відні (спочатку місячник, згодом двотижневик). Від 1924 р. – неперіодичний збірник під на-

звою «Об'єднання». Усього видано 46 чисел (перші 3 були рукописними; надалі вони розмножувалися на шапірографі у кількості 50 примірників; від лютого 1921 почали друкуватися на машинці, при цьому наклад зріс до 200 примірників; згодом – у друкарні накладом 1000 примірників). Належить до тих часописів, які впродовж кількох важких років підтримували надію інтернаціонального вояцтва на повернення до рідного краю, щоб боронити його від ворога й відстоювати національну міць, соборну ідею і державну непорушність. Друкував вірші, спогади, інформацію про табірне життя, історичні статті, розповідав про діяльність Культурно-просвітнього кружка, театральне табірне життя, про борців за свободу України, публікував поздоровлення зі святами. Рубрики: «З життя-буття в таборі», «З визвольної боротьби», «З листків слави», «З рідного краю», «Зі скитальщини», «Про вічну пам'ять», «Бібліографія», «Стрілецька сторінка». Редколегія: М. Левицький, Я. Голота, О. Демчук, П. Будз, К. Крацік.

«Український філателіст» («Ukrainian Philatelist») – журнал. Орган Союзу українських філателістів і нумізматиків. Виходить у США: у 1951–61 рр. під назвою «Філателіст», до 1962 р. – «Філателістичні вісті», від 1963 р. – із сучасною назвою (спершу як двомісячник, у 1955–61 рр. – неперіодично, від 1962 р. – як кварталник, від 1963 р. – як щорічник). Видано 99 чисел (до 2009 р.). Публікує статті українською та англійською мовами про діяльність філателістів і нумізматів світу, різноманітні історичні відомості про них. Редактори: Є. Котик (1951–61 рр.), І. Світ (1961–72 рр.), Л. Попович, Ю. Слюсарчук (1972–75 рр.), С. Кікта (1975–76 рр.), Я. Ткачук (1976–85 рр.), І. Кузич (від 1985 р.), О. Малицький, Дж. Робертс (від 2008 р.).

«Український філіателіст» («Der ukrainische Philatelist», «The Ukrainian Philatelist») – журнал. Орган Союзу філіателістів України (СФУ). Виходив у Відні у 1925–39 рр. спершу як місячник, а від 1930 р. – дво-місячник. Сприяв популяризації української філіателістичної справи серед європейських колекціонерів, зокрема Австрії та Німеччини. У 1930-х рр. журнал став органом СФУ в Німеччині, тому друкував статті німецькою мовою. Публікував роботи таких відомих діячів СФУ, як Р. Зайхтер, О. Петерс, В. Тойбер, А. Штоманн, К. Свенсон, С. Шрамченко, Є. Вировий, М. Секретар. Перший видавець і редактор – І.-К. Турин.

«Українські вісті» – газета політики, економіки, культури й громадського життя. Орган Української революційно-демократичної партії. Виходила у 1945–78 р. у Новому Ульмі (Німеччина), від жовтня 1978 р. до травня 2000 р. у Детройті (США) як тижневик (у 1945–60 рр. – двічі на тиждень). Ініціатор видання і перший редактор – І. Багрянний (1946–47, 1954, 1957–62 рр.). Вміщувала статті на політичні, економічні, культурні теми. З газетою співпрацювали найвідоміші письменники української еміграції, зокрема І. Багрянний, В. Гришко, Ю. Лавріненко, Т. Осьмачка, С. Гординський, Г. Костюк, Ю. Шевельов, І. Костецький, Ю. Косач, М. Руденко та ін. При «Українських вістях» виходили часопис «Наші позиції» (1948–51 рр.), російськомовний двотижневик «Освобождение» (1953 р., редактор – Г. Алексінський), різні додатки: «Сторінка легіонера» (1965–70 рр.), «Пластунський куток» (1965–70 рр.), «Література й мистецтво» (1968–69 рр.); регулярно друкував сторінку Об'єднання демократичної української молоді. Редколегію також очолювали П. Маляр (1945 р.), Ю. Лавріненко (1948 р.), М. Воскобійник (1949 р.), А. Ромашко (1950–53 рр.), В. Бендер (1954–56 рр.), В. Міняйло, А. Глинін (1963–74 рр.), Ф. Гаєнко (1975–78 рр.), М. Смик (1978–93 рр.), С. Козак (1994–2000 рр.).

«Українські медичні вісти» – журнал. Виходив у 1925–31 рр. у Київському медичному інституті. Висвітлював різноманітні питання медицини, подавав методичні рекомендації щодо викладання дисциплін біологічного циклу, публікував матеріали про досвід методології лекцій і практичних занять. Автори: Д. Заболотний, П. Юдик, М. Левитський, О. Черняхівський, П. Кучеренко, Є. Черняхівський, Ю. Вороний, Г. Ковтунович, М. Губергріц, О. Леонтович, О. Корчак-Чепурківський, Ф. Цешківський.

«Українсько-руський архів» – серійне видання історично-філософської секції Наукового товариства імені Шевченка. Виходило у Львові в 1906–14, 1920–21, 1924–25 рр. (1906, 1909–10, 1912–14, 1920–25 рр. – щороку; 1907, 1911 р. – двічі на рік); від 1924 р. – під назвою «Український архів». Усього видано 15 томів, кожен з яких мав певну тематику й проблематику. Друкувало для наукових потреб ґрунтовні дослідження спеціального характеру, маловідомі праці, не опрацьовані остаточно матеріали, описи рукописних збірок, учительних євангелій, проповідей тощо. Публікувало розвідки І. Франка, Е. Черкавського, М. Тершаковця, М. Возняка, листи І. Вагилевича, Я. Головацького, О. Бодянського, М. Максимовича. Видання порушувало питання економічних і соціальних відносин Галичини, її національного відродження, вміщувало матеріали про шкільну освіту в Галицькій Русі, про руську азбуку, галицько-руську мову та ін. Документи розміщувалися за хронологічним принципом і подавалися мовою оригіналів (латинською, польською, німецькою, українською) з короткими передмовами та поясненнями упорядників. Редколегія: І. Свенціцький (1906, 1911 р.), І. Франко (1907, 1912 р.), М. Тершаковець (1907 р.), С. Томашівський (1909 р.), М. Возняк (1910, 1913–1914, 1925 рр.), К. Студинський (1920 р.), І. Брик (1921 р.), В. Щурат (1924 р.).

«Учитель» – педагогічно-науковий журнал. Орган Українського педагогічного товариства (до 1911 р. – Руського товариства педагогічного). Виходив у Львові від червня 1889 р. до червня 1914 р. (до 1892 р. друкувався етимологічним правописом) спочатку як двотижневик, від 1911 р. – місячник. Уміщував статті на актуальні педагогічно-виховні теми, висвітлював питання шкільного й домашнього виховання на українських землях і в інших європейських країнах, публікував наукові розвідки з історії, літератури, мови, дидактики та методики навчального процесу, хроніку з життя виховних і наукових установ, огляди й рецензії. Друкував статті про відомих діячів культури й педагогів – В. Антоновича, І. Верхратського, Я. А. Коменського, І. Нечуя-Левицького, Й. Песталоцці, І. Франка, О. Поповича, художні твори українських і зарубіжних письменників. Додатки: «Шкільний poradnik» (1906 р.), «Науковий додаток до “Учителя”» (1911–14 рр.). Рубрики: «З часописів і журналів», «Огляд педагогічної преси», «Анкета “Учителя”», «Справи шкільні в соймі», «Шкільні вісти», «Постанови власний шкільних», «З українських земель», «Справи Руського товариства педагогічного», «Бібліографія», «Наука, штука і література», «Нові книги», «Новинки», «Всячина». Серед авторів: М. Грушевський, І. Франко, С. Ковалів, Г. Шерстюк, Л. Чепіга, С. Черкасенко, М. Гехтер та ін. Редактори: Т. Грушкевич (1890–93 рр.), І. Копач, В. Щурат, І. Ющишин (1911–14 рр.).

«Учительське слово» – педагогічний журнал. Орган товариства «Взаємна поміч українського учительства». Виходив у Львові у 1912–39 рр. як місячник (1912, 1916, 1920–29, 1933–38 рр.) та двотижневик (1913–14, 1930–32, 1938–39 рр.). У 1915, 1917, 1919 р. не видавався. У 1919 р. замість нього друкувався «Учительський голос», від вересня 1923 р. до липня 1924 р. – «Учитель». Серед провідних тем часопису – освітні та шкільні проблеми, боротьба за автономію

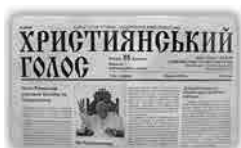
та національні права української народної школи, громадська діяльність учителів і суспільно-політичне життя краю загалом. Багато місця відводив матеріалам про діяльність Товариства. Постійно вміщував публікації про визначних людей України (Т. Шевченко, І. Франко, Ю. Федькович, М. Грушевський, С. Русова). Рубрики: «Закордонна Україна», «Обіжник дирекційний», «З учительських організацій», «Всячина», «Оголошення», «Дописи з краю», «Критика та бібліографія», «Статті на загальні теми», «Організація і пропаганда», «Куток правної поради і оборони», «Дискусійний куток», «Лягли головами», «Некрольоґія». При «Учительському слові» виходили педагогічно-методичні журнали: «Життя і школа» (у 1923–26 рр. – «Шлях навчання і виховання», у 1927–30 рр. – «Шлях виховання й навчання»; виходив до 1939 р.), «Методика й шкільна практика» (у 1934–39 рр.). Головні редактори: Н. Пшеп'юрський (1912–14 рр.), М. Мороз (1916–21 рр.), І. Ліщинський (1921–22, 1923 рр.), А. Зелений (1924–36 рр.), А. Мучій-Боднарович (1936–39 рр.).

«Учительський голос» – педагогічний і культурно-освітній журнал. Орган товариства «Учительська громада» в Ужгороді. Виходив у Мукачеві (у 1930–34, 1937 рр.) та Ужгороді (1935–37, 1938 рр.). Основна мета – боротьба за літературну українську мову навчання за фонетичним правописом, а також обстоювання тези про те, що закарпатські українці є частиною українського народу. Помітне місце відводив висвітленню діяльності Товариства, щороку публікував звіти про конгреси вчительства та їхні резолюції, звіти зі зборів його гуртків, засідань ради. Редакція аналізувала стан шкільництва, нові реформи та проблеми школи, вела мову про завдання молодого вчительства та його участь у громадському житті, порушувала різні аспекти у вихованні та навчанні дітей тощо. Журнал інформував про ювілеї видатних українських

та чеських діячів і письменників (Т. Шевченка, А. Волошина, М. Коцюбинського, І. Новицької, Т. Масарика, Й. Пешека та ін.). Художні твори друкував принагідно, більше місця відводив рецензіям нових наукових та художніх видань. Рубрики: «Учительська хроніка», «Вісти», «Наші кривди», «По той бік греблі», «Нотуємо», «Пряшівський куток», «Порадник учителя», «Куток сміху», «Нова школа», «Куток мови», «Малий фейлетон», «Пластовий куток», «Бібліографія», «Література» та ін. Автори: О. Полянський, С. Сірополко, С. Шелухин, А. Животко, І. Панькевич, А. Волошин та ін. Редактори – О. Полянський (1930–37 рр.), А. Ворон (1937–38 рр.).

«Християнський голос» – католицький релігійно-суспільний тижневик. Виходить від січня 1949 р. у Мюнхені. У 1959 р. став напівофіційною газетою Українського католицького екзархату в Німеччині. Видавав місячний додаток Українського християнського руху (1957–58 рр., редактор – М. Заяць), від 1970 р. має сторінку Українського вільного університету. Автори: о. А. Великий, І. Гвань, о. Р. Головацький, Г. і О. Горбачі, О. Зеленецький, Б. Кузь, о. І. Назарко, З. Пеленський, С. Шах, П. Дорожинський. Редактори – П. Ісаїв (1949 р.), Р. Данилевич (1949–54 рр.), М. Коновалець (1954–65 рр.), І. Волянський (з 1965 р.).

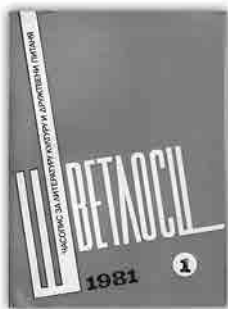

«Хроніка Наукового товариства імені Шевченка» – бюлетень. Видавало Наукове товариство імені Шевченка (НТШ) у Львові (у 1900–39 рр., вийшло 74 числа), Мюнхені та Сарселі (1939–65 рр., з перервою у 1954–62 рр., видано 312 чисел). До 1905 р. мав назву «Хроніка Українсько-Руського наукового товариства імені Шевченка». Від 1900 р. до 1914 р. виходив щокварталу, від 1918 р. – неперіодично. Видання інформувало про розвиток української науки в Галичи-

ні, співпрацю українських науковців по обидва боки Збруча, історію створення та діяльність НТШ, стан його бібліотеки й музеїв, допомогу молоді, що навчається, зв'язки НТШ з іншими науковими установами. Бюлетень друкував звіти й матеріали з діяльності НТШ, інформував про участь його членів у міжнародних наукових конференціях, уміщував біографічні відомості про дійсних членів Товариства тощо. Рубрики: «Видання Товариства», «Діяльність секцій і наукових комісій Товариства в... р.», «Хроніка засідань віділу», «Участь Товариства в ювілеях», «Засідання секцій», «Дійсні члени Товариства», «Нові інституції і товариства», «Музей Наукового товариства імені Шевченка у Львові у ... р.» тощо. Автори: М. Грушевський, С. Томашівський, С. Смаль-Стоцький та ін.

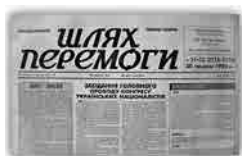

«Церковний вісник» – журнал. Видає Українська католицька парафія Святих Володимира й Ольги у Чикаго від грудня 1968 р. як двотижневик (до 1970 – «Вісник»). Друкує офіційні церковні повідомлення, хроніки локального характеру, інформує про діяльність Української Церкви в діаспорі, про стан переслідуваної Церкви в Україні, містить статті з української історії та культури. Головні редактори – В. Маркус, від 1971 р. – о. М. Букринський, І. Кротець, нині – О. Кривокульський.

«Шветлосц» («Švetlosc») – літературно-мистецький кварталник русинів у Югославії. Видання «Руского слова». Виходить у Руському Керестурі в 1952–54 рр. та від 1966 р. Публікує поезію, прозу, популярні та наукові статті з мови, історії та фольклору югославських русинів, знайомить із літературною творчістю інших народів. У виданні друкуються письменники старшої (Я. Фейса, М. Вінай, М. Ковач, Є. Кочіш, Г. Надь), середньої (М. Кочіш, В. Мудри, В. Костельник, М. Колошняї, М. Будинський, Л. Будинський-

Фальц, Дж. Латяк, М. Скубан) і молодшої (Дж. Папгаргаї, Г. Гафіч, А. Прокоп, М. Стрібер, Б. Весермінії, І. Гарді-Ковачевич, Дж. Грубеня) генерацій. Нині відповідальний редактор – М. Цап.

«Шлях перемоги» – громадсько-політична газета. Орган Організації українських націоналістів (С. Бандери). Виходила у Мюнхені від 28 лютого 1954 р. В еміграційний період газета пропагувала націоналістично-ревізійні ідеї визвольної боротьби, обстоювала позиції Антибольшевицького блоку народів, глорифікувала Українську Повстанську Армію як учасника у Другій світовій війні проти націонал-соціалізму і більшовизму. Мала сторінки для молоді «Ідея і чин», для жіноцтва – «Голос Об'єднання жінок ОУВФ», окрему музичну сторінку «Наша музична енциклопедія» (редактор М. Михайловський). Головні редактори: П. Кізко, Д. Штикало, Д. Чайковський, М. Стиранка, Б. Вітошинський, С. Ленкавський, Г. Драбат, В. Косик, А. Бедрій, С. Галамай, А. Гайдамаха, І. Кашуба, В. Панчук. Від 1993 р. видавалася у Львові (головний редактор Я. Сватко); від 1998 р. – у Києві (головний редактор М. Базелюк, від 2009 р. – В. Рог). Нині виходить щотижня. Розповсюджується в Україні й за кордоном. Зміст газети еволюціонував у бік громадсько-політичної тематики сучасної України, але зберігається чітко артикульована націоналістична риторика, а також і пафос визволення народів Російської Федерації. У США «Шлях перемоги» друкується під назвою «Національна трибуна».